

انجيل يوحنا

۱

انسان بودن کلمه

۱ آول کلمه ٿه و کلمه با خدائِه و کلمه، خدائِه؛ ۲ آ اول با خدائِه. ۳ همه چي آ طريق اُ خَلک بو، و آ هرچه که خَلک بو، هيچ چي بدون اُ خَلک نبو. ۴ دَر اُ زندکي هَسْتِه، و اُ زندکي، نور آدمُ هَسْتِه. ۵ ابي نور توو تاريخي ادرخشه و تاريخي حريفي نبودن.

۶ يه مَردي آ طَره خدا فرستاده بو؛ که نَمي يحيي. ۷ اُ هُند تا شاهد بَشْت، تا به اُ نور شهادت هادِه، تا همه آ طريق اُ ايمن بيانن. ۸ يحيي اُ نور نَهَسْتِه، بلکه هُند تا به اُ نور شهادت هادِه. ۹ اُ نور حڪيكي که به هر آدمي روشنائي آدِه، وا ابي دنيا شَهَند.

۱۰ اُ توو دنيا هَسْتِه، و دنيا آ طريق اُ خَلک بو؛ ولي دنيا به اُ اينشناخت. ۱۱ اُ پهلو کومي هُند، کوم خوش بي اُ کِبول شُنکِه. ۱۲ ولي به همه کسوي که به اُ کِبول شُنکِه، ابي حَک ايدا که چوکون خدا بَشْن، يعني به هَرک که به نَم اُ ايمن ايوا؛ ۱۳ ابي چوکون نه آ خون، نه آ خواسته جسم، و نه آ خواسته يه مَردي، بلکه آ خدا وا دنيا هُندن.

۱۴ کلمه، جسم بو و ميون ما ساکن بو. ما جلال اُ رو مُديدن، جلالي شايسته اُ تک پُس که آ طَره بَب آ سَمني هُند، پُر آ فيض و حڪيکت. ۱۵ يحيي دربارهُ اُ شهادت ايدا و جار ايزه و ايگو: «ابي هَمُن که دربارهُ اَش اُمگو: ”اُ که بعد مه آتات اُ مه سرتَرِن، چونکه پَشْتِه اُ مه هَسْتِه.“» ۱۶ اُ پُرِي اُ همه مو بهره مُبردن، فيض رو فيض. ۱۷ چونکه شريعت آ طريق موسي پيغمبر داده بو؛ فيض و حڪيکت آ طريق عيسي مسيح هُند. ۱۸ هيچک اُبدآ به خدا ايندِيدن. ولي اُ تک

پس کہ پہلو بپ آسمنین، اُ خدائو شناسوندن.

شهادت داین یحیی

۱۹ این شهادت یحیی اُغایه که یهودی، به کاهنوی معبد و لاوی که خادمی معبدن آ شهر اورشلیم پہلو یحیی شُفرستا تا آزی پُرسن: «تو کی؟» ۲۰ یحیی واضح ایگو، و حاشا اینک، بلکه واضح ایگو: «مه مسیح موعود نهم.» ۲۱ اُش شُرسی: «پ تو کی؟ تو ایلاس پیغمبری؟» اُ جواب ایدا: «نهم.» اُش شُرسی: «تو همو پیغمبری که موسی وعده هُندی ایدان؟» یحیی جواب ایدا: «نه!» ۲۲ اُغایه به اُشگفت: «پ کی؟ ما بایه به کسوی که به ما شُفرستادن، جواب هادیم. درباره خوت چه اگی؟» ۲۳ یحیی ایگو:

«مه صدای اُ کسی ام که تو لردکی جار اُزنت،

”راه خداوند راست بگنی.“»

درست همطو که اِشعیای پیغمبر ایگفتن.

۲۴ اُش که اُ طره عالموی فرقه فریسی فرستاده بودرن، ۲۵ اُ یحیی شُرسی: «اگه تو نه مسیح موعودی، نه ایلاسی، و نه اُ پیغمبر، پ به چه غسل تعمید ایدی؟» ۲۶ یحیی به اُش جواب ایدا: «مه وا هو تعمید آدم، ولی میون شما کسی ووستان که شما به اُ ناشناسی، ۲۷ اُ همن که بعد امه آتات و مه لایک نهم بن جوتیش واز بگنم.»

۲۸ اُی چیز توو داهات بیت عُنیا اُ پل رود اُردن اتفاق گُفت، هموجا که یحیی تعمید شدا.

بره گُربی خدا

۲۹ صباش، یحیی ایدی عیسی طرفش اُهندن و ایگو: «بیگینی این بره گُربی خدا که گناه دنیاو اُست! ۳۰ اُی همو کسین که درباره اُش امگو ”بعد امه مردی آتا که امه سرتن، چونکه پشته امه هسته.“ ۳۱ مه خوم ام به اُ اُمناسناخت، ولی به اُی خاطر هُندم و وا هو تعمید اُمدان تا اُ به کوم خدا نمانن بَشت.» ۳۲ یحیی شهادت ایدا، ایگو: «به روح خدا اُمدی که مئه یه تا کموتر اُ اسمن نازل بو و رو اُمند. ۳۳ مه خوم ام به اُ اُمناسناخت، ولی همو که به مه ایفرستا تا وا هو تعمید هادم، به مه ایگو: ”هروه ایدی روح خدا بر کسی نازل بو و رو اُ مند، بُدن اُ همو کسین که وا روح قدوس خدا تعمید اُدت.“ ۳۴ مه اُمدیدن و شهادت اُدم که این پس خدا.»

اولین شاگردنِ عیسی

^{۳۵} صباش، دوباره یحیی با دو تا آ شاگردُ خو ووستاده. ^{۳۶} یحیی به عیسی که آ اُجا رَد شَبو، نگاه ایکه و ایگو: «بیگینی ایین بره گُربنی خدا!» ^{۳۷} وختی آ دو تا شاگرد اپی گُپُ شُشنت، دُمال عیسی رَفتن. ^{۳۸} عیسی روخو برَایگردن و ایدی که اُش دُمالش اُهندن. و بَهِش ایگو: «چه تاوات؟» اُش شُگفت: «رَبی، کا اُمونی؟» رَبی یعنی اُستاد. ^{۳۹} عیسی به اُش ایگو: «بیی، آگینی.» پَ رَفتن و شُدی که عیسی کا اُمونه و اُش اُ روز باهاش موندن. چونکه اُ موکع، تقریباً ساعت چهار پَسین.

^{۴۰} یکی آ آ دو نُفر که گُپ یحیائو شُشنت و دُمال عیسی رَه، آندریاس، کاکای شَمعون پطرس. ^{۴۱} اُ اول، به کاکا خو شَمعون پیدا ایکه و بَهِش ایگو: «ما به ماشیح پیدا مُکُردن.» ماشیح یعنی مسیح موعود. ^{۴۲} آندریاس به کاکاخو پهلو عیسی ایبُرد. عیسی به اُ نگاه ایکه و ایگو: «تو شَمعونُ پُس یونایی، بَهِت 'کیفا' اُگن.» به کیفا توو رَبنِ یونانی پطرس اُگن یعنی شُغ.

دعوت عیسی اَ فیلیپُس و نَتائیل

^{۴۳} صباش، عیسی شَواستَه که به منطکه جلیل بره. اُ به فیلیپُس پیدا ایکه و بَهِش ایگو: «دُمال مِه بُدو!» ^{۴۴} فیلیپُس هم مِثه آندریاس و پطرس، مال شهر بیت صیدائَه. ^{۴۵} فیلیپُس به نَتائیل پیدا ایکه و به اُ ایگو: «ما به اُ کسی که موسی توو تورات، و پیغمبَرُن هم توو نوشته نُوشُ دربارَه اُش شُنوشتن، پیدا مُکُردن! اُ عیسی، پُس ایسُف، اُ شهر ناصِرَن!» ^{۴۶} نَتائیل به فیلیپُس ایگو: «مگه چیز خُبی هم اُ ناصِرَه دَر اُتات؟» فیلیپُس جواب ایدا: «بُدو و بیگین.» ^{۴۷} وختی نَتائیل طَرَه عیسی شُهند، عیسی بی اُ ایدی و دربارَه اُش ایگو: «بیگینی اپی یه مَرَدی اُ کوم خدان که واقعا هیچ کلکی توو کارش نین!» ^{۴۸} نَتائیل به عیسی ایگو: «به مِه اُ کا اُشناسی؟» عیسی جواب ایدا: «گبل اُ ایکه فیلیپُس به تو صدا بُگن، موکعی که زیر اُ درهت انجیر هَسَتری، به تو اُمدی.» ^{۴۹} نَتائیل جواب ایدا: «اُستاد، تو پُس خدایی! تو پادشاه کوم خدایی!» ^{۵۰} عیسی جواب ایدا: «به خاطر ایکه اُمگو زیر اُ درهت انجیر تُمدی، ایمن اُناری؟ چیزوی گِپتَه اُ ایشُ آگینی.» ^{۵۱} و عیسی ایگو: «حکیکتا، بَهِت اُگم که، آگینن اَسْمَن واز بوَدن و فِرِشتَهِن خدا اُ پهلو پُس انسان به اَسْمَن اَرَن و اُ اَسْمَن پهلو پُس انسان اُتان.»

معجزه تو هیش

^۱ روز سَوَم، توو داهات قانا توو منطکه جلیل هیش و مُم عیسی اُجا هَسْتَه. ^۲ عیسی و شاگردُنش هم به هیش دعوت تَرِن. ^۳ وختی شراب تموم بو، مُم عیسی بهش ایگفت: «دِگه شراب شُنْ!» ^۴ عیسی به مُم خو ایگفت: «ای زن، ای کار به مه چه ربطی ایسه؟ وخت مه هنو نَهْنَدِن.»

^۵ مُمیش به نوکَرُن ایگو: «هرچه به شما اگت، اَنجَم هادی.» ^۶ اُجا شیش تا گراشی سنگی هَسْتَه که طَبک رسم یهودی ا هُو اُ بی پاک کِرْدِن چیزوی نجس استفاده شَبو، هر تی ا ا گراشی تقریباً صد لیتر جا ایشسْتَه. ^۷ عیسی به نوکَرُن ایگفت: «ای گراشی پُر ا هُو بگنی.» پ اَش گراشی گل ا خُلک پُر شُکِه. ^۸ بعد عیسی بهش ایگفت: «حالا یه کم آزش بسی و پهلو رئیس مجلس بُبری.» پ اَش هم شَبو. ^۹ وختی رئیس مجلس هُووی که حالا وا شراب بودَه مَرَه ایکه، اینادونست که ای شراب ا کا شوارِدِن، با ایکه نوکروپی که هُو شُکِشیدَه، شادونست. پ رئیس مجلس به دوماد صدا ایکه ^{۱۰} و به ا ایگو: «همه اول با شراب خُب پذیرایی اکن و وختی مردم مست بوِدِن، بعد شراب آرزون اَتارن؛ ولی تو شراب خُب تا ای موکع نگه اِدِرْدِن!»

^{۱۱} ای اولین نِشْنه و معجزه ای که عیسی توو داهات قانا توو جلیل اَنجَم ایدا و جلال خو نَماین ایکه و شاگردُنش به ا ایمُن شُوا.

^{۱۲} بعدی عیسی با مُم و کاکائُن و شاگردُن خو به شهر کَفَرناحوم رَه، و اَش چن رو اُجا مُنْدِن.

عیسی معبد پاک اکن

^{۱۳} عید پَسَخ یهودی نِزیک، و عیسی به شهر اورشلیم رَه. ^{۱۴} توو معبد، ایدی که یه عده مشغول فروش گا و گهره و کموتر هَسْتَرِن، و صرافُن هم بی کاسبی نِشْتَرِن. ^{۱۵} عیسی یه تا شلاق با بَن درست ایکه و به همه اَش با گهز و گائوش، ا معبد در ایکه. و سکه تُوی صراف رو زمین فیریز ایدا و تختوش گپشو ایکه، ^{۱۶} و به کموتر فروش ایگفت: «به ایش ا ایجا در بُبری، لَهَر بَب آسَمْنِیم جای کاسبی مکنی!» ^{۱۷} اُغایه شاگردُن ا وا یادش هُند که توو کتاب مزامیر نوشته بوِدِن: «آتش غیرتی که به لَهَر تو اَمَهَسْتِن بی مه آسوزونه.» ^{۱۸} پ یهودی به عیسی شُگفت: «چه نِشْنه و معجزه ای به ما نِشْن ایدی تا بُدونیم اجازه ای کارو اته؟» ^{۱۹} عیسی بهش جواب ایدا و ایگفت: «ای معبد و ویرون بگنی که مه سه روزه ا

رو آسَر نو بالا اَبْرَم.» ۲۰ یهودیْن شُگفت: «ساختن اِبی معبد چهل و شیش سال طول ایکشیدِن، حالا تو تَوا سه روزَه بالا بُبری؟» ۲۱ ولی منظور عیسی آ معبد بدن خوش. ۲۲ پَ موکعی که عیسی آ مُردُنن زنده بو، شاگردِئش اِپی گپ عیسائو وا یاد شُوا، و به نوشته نُوی مُقَدَّس و به اُگی که عیسی ایزده ایْمَن شُوا.

۲۳ موکعی که عیسی به خاطر عید پَسَخ توو اورشلیم هَسْتَه، خیلُ با دیدن نِشْنه و معجزتُوی که اُ اَنْجُم شُدا، به نَم اُ ایْمَن شُوا. ۲۴ ولی عیسی به اَشُ اعتماد اِیْنَهَسْتَه، چون به همه مردم شُشناخت ۲۵ و نیازی اِیْنَهه کسی دربارَه آدَم شهادت هادِه، چون خوش شُدونِست توو دِل آدَم چه اگَدِرِه.

۳

نیقودیموس به عیسی اَگینه

۱ یه مَرْدی هَسْتَه که نُمی نیقودیموس، و اَفرقه فَرِیسی، نیقودیموس یه تا آ گپن کوم یهود. ۲ اُ یه شُو پهلوی عیسی هُند و به اُ ایگو: «اُستاد، آدونیم تو یه معلمی که اَطرَه خدا هُنْدی، بی چه که هیچک ناتون نِشْنه و معجزه نُوی که تو اَنْجُم ایدی، اَنْجُم هادِه، مگه ایکه خدا با اُ بَشت.» ۳ عیسی جواب ایدا: «حکیکتا، به تو اگم، تا کسی آ سر نو متولد نَبِشْت، ناتون پادشاهی خدائو بیگینه.» ۴ نیقودیموس به اُ ایگو: «کسی که پیرن، چطو اتون آ سر نو وا دنیا بیاد؟ مگه اتون یه بار دِگه به اَشْکُم مُمِش بربرگده و وا دنیا بیاد؟» ۵ عیسی جواب ایدا: «حکیکتا، به تو اگم تا کسی آ هُو و روح خدا وا دنیا نیاد، ناتون وارد پادشاهی خدا بَشت. ۶ اُچه آ جسم وا دنیا بیاد، جسمانین؛ و اُچه آ روح وا دنیا بیاد، روحانین. ۷ تعجب مکن که بَهِت اُمگو شما بایه آ سر نو وا دنیا بی! ۸ باد هر جا که شُوا اَرِه؛ صداس اَشْنوی، ولی نادونی آ کا آتا و گمجا آرت. هَرک هم که آ روح خدا وا دنیا بیاد، هَمِیْطون.» ۹ نیقودیموس به اُ ایگو: «ایطو چیزونی چطو ممکن؟» ۱۰ عیسی جواب ایدا: «تو معلّم کوم خدایی و هنوز اِپی چیز نافهمی؟ ۱۱ حکیکتا، به تو اگم، ما اُ اُنچه که آدونیم گپ اَرْنیم و به اُنچه که مُدِیدِن شهادت اِدیم، ولی شما شهادتَم کِبول ناگنی. ۱۲ اگه وختی که دربارَه چیزوی زمینی با شما گپ اَمْرَه باور تُنْکِه، اگه آ چیزوی آسْمَنی به شما بگم چطو اتونین باور بُگنن؟ ۱۳ هیچک به آسْمَن بالا نَرفْتِن، جُل آ که آ آسْمَن زیر هُند، یعنی پُس انسان که توو آسْمِن. ۱۴ هَمُطو که موسی پیغْمَبَر به اُ مار برنزی توو لردکی سر دار میخکوب ایکه و بالا ایُرد، پُس انسان هم بایه هَمِیْطو بالا برده

بَیْت،^{۱۵} تا هَرَكَ به اَیْمَن بیاره، زندگی اَبَدی ایبَشه.

۱۶ «چونکه خدا دنیائو ایگک محبت ایکه، که تک پُس خو ایدا تا هَرَكَ به اَیْمَن بیاره هلاک نَبَشَت، بلکه زندگی اَبَدی ایبَشه. ۱۷ چون خدا به پُس خو وا دنیا ایفَرِستا تا به دنیا محکوم بُگن، بلکه ایفَرِستا تا اَ طریق اَ دنیا نجات پیدا بُگن. ۱۸ هَرَكَ به اَیْمَن بیاره محکوم نابو، ولی هَرَكَ به اَیْمَن نیاره، همی حالاشم محکوم بودن، چونکه به نُم تک پُس خدا ایْمَن ایفَرِستن. ۱۹ و دلیل محکوم بودنش ایین که: نور وا اَی دنیا هُند، ولی مردم به تاریکی بیشته اَ نور دوست شَهَسْتَه، چونکه کارش بَد. ۲۰ چون هَرَكَ کاروی بد اَکن اَ نور بیزارن و پهلو نور نِتا، نکه یه وخت کارش رو بَبوت. ۲۱ ولی اَ که کار درست اَنجُم اَدَه پهلو نور آتات تا معلوم بَیْت که کارش با کمک خدا اَنجُم بودن.»

آخِرین شهادت یحیای تَعْمید دهنده درباره مسیح

۲۲ بعد اَ، عیسی و شاگردنش به بالاشهروی منطکه یهودیه رفتن. عیسی یه چن وَه با اَش اَجا مُند، و به مردم غسل تَعْمید شَدَا. ۲۳ یحیی هم توو داهات عینون، نَزیکِ شهر سالیم، تَعْمید شَدَا، چون اَجا هُو زیاده و مردم شاهُند، تَعْمید شاگَه. ۲۴ اَ موکع هِنو یحیی زندون نَگَفته. ۲۵ یه رو بین بعضی اَ شاگردن یحیی و یه یهودی بحثی راه گفَت که چَطو اَبو اَنجَس بودن پاک بی. ۲۶ اَش پهلو یحیی هُندن، به اَش گَفَت: «اُستاد، اَ که با تو اَپِل رود اُردن هَسْتَه، و تو به اَ شهادت اِتَدَا، الان خوش تَعْمید اَدِت و همه پهلو اَرفَتَن.» ۲۷ یحیی جواب ایدا: «هیچک ناتون چیزی وا دست بیاره، مگه ایکه که اَ ظَره خدا به اَ داده بَبوت. ۲۸ شما خوُت شاهدین که مَه اُمگُو: "مَه مسیح موعود نَهَم، بلکه گَبَل اَ فرستاده بَوَدَم." ۲۹ کسی که عروس ایشه دوماَدِن، ولی دوست دوماَد که اووسته صداس اَشنوه، اَ صدای دوماَد خیلی شاد اَبو. پَ الان خوشحالی مَه اَم ایطو کامل بودن. ۳۰ اَ بایه گِپته بَیْت ولی مَه بایه کوچکته بَشُم.

۳۱ «اَ که اَبالا اَتا، اَ همه سرتَرِن. اَ که اَ زمین، زمینین و اَ چیزوی زمینی گَب اَرَنَت. اَ که اَ اَسْمَن آتات، اَ همه سرتَرِن. ۳۲ اَ به هرچه ایدیدِن و شِسْتِن شهادت اَدِت، ولی هیچک شهادتی کَبول ناگَن. ۳۳ کسی که به شهادت اَ کَبول اَگنت، مَهر تأیید اَرَنَت که خدا، حکیکَتِن. ۳۴ چون اَ کِ خدا ایفَرِستادِن، گَم خدائو اَگت، بی چه که خدا روح خو بی حد و حساب اَدَه. ۳۵ بَپ اَسْمَنی، به پُس دوست ایشه و همی چُ دَس اَ ایدادِن. ۳۶ اَ کِ به پُس ایْمَن بیاره، زندگی اَبَدی

ایشہ؛ اُکِ اُپس اطاعت ناگن، روی زندگی ناگینہ، بلکہ خشم خدا روش
آمونہ.»

۴

عیسی و زن سامری

۱ عیسی ایفہمی کہ عالموی فرقه فریسی شُشُنن اُ بیشتہ آیحیی شاگرد ایشہ،
و غسل تعمیدش اُدت ۲ با ایکہ شاگردنِ عیسی تعمید شادا نہ خوش ۳ پی ہمی
عیسی اُ منطقہ یہودیہ دَر بو و دوبارہ طَرحہ منطقہ جلیل رَہ. ۴ اُ بایہ اُ منطقہ
سامرہ رد ایگردہ. ۵ پَ بہ یہ تا اُ شہروی سامرہ کہ نُمی سوخارہ رسی، نزیک تکہ
زمینی کہ یَعکوب بہ پُس خو ایسُف ایدادہ. ۶ چاہ یَعکوب اُجا ہستہ و عیسی
کہ خستہ راہہ پہلو چاہ نِشت. ساعت دور و دوازده ظہر.

۷ یہ زن سامری ہند، تا اُ چاہ ہُو بگشہ. عیسی بہ اُ ایگو: «یہ چک ہُو
مادہ،» ۸ چونکہ شاگردنِش بہ گفتن جیرہ وا شہر رَفترن. ۹ اُ زن سامری بہ
عیسی ایگو: «چطون تو کہ یہ یہودی، اُ مہ کہ یہ زن سامری ام ہُو تو؟» بہ
چہ کہ یہودی با سامری رابطہ ای شتہ. ۱۰ عیسی جواب ایدا: «اگہ اُ ہدیہ
خدا خبر اِتہستہ و تدونست کین کہ بہت اگہ: ”یہ چک ہُو مادہ،“ تو اُ اُ
تواستہ، و اُ بہت ہووی کہ زندگی اُبخشہ، شدا.» ۱۱ زنو بہ عیسی ایگو:
«سرورم، تو کہ چیزی ادنی باہاش ہُو بکشی و چاہ ہم عمیقن، پَ اُ ہُو زندگی
بخش اُکا اتاری؟ ۱۲ مگہ تو اُ جدم یَعکوب گپتری؟ اُ اپی چاہ بہ ما ایدا، و خوش
و پُشش و مالوش اُ اُ ہُو شاخو؟» ۱۳ عیسی بہ زنو ایگو: «ہرک اُ اپی ہُو
آخوارہ، بازم چہنہ ابو. ۱۴ ولی ہرک اُ اُ ہُو کہ مہ بہ اُ ہادم بُخوارہ، اُبد اُ دگہ
چہنہ نابو، ہووی کہ مہ بہ اُ آدم توو وجود اُ یہ چشمہ ای ابو کہ تا زندگی اُبدی
اُجوشہ و سرریز ابو.» ۱۵ زنو بہ اُ ایگو: «سرورم، اپی ہُو بہ مہ ہادہ، تا دگہ
چہنہ نَبشُم و بہ ہُو کشیدن ایجا نیام.» ۱۶ عیسی بہ اُ ایگو: «بَرہ، بہ شوت
صدا بگن و بُدو ایجا.» ۱۷ زنو جواب ایدا: «شو اُمنین.» عیسی بہ اُ ایگو:
«راست اگفتی کہ شو ادنی، ۱۸ چون پنج تا شو اُدگردہ و اُ ام کِ الان باہاتن،
شوت نَن. راست اگفتی!» ۱۹ زنو ایگو: «سرورم، اُدیدم کہ یہ پیغمبری. ۲۰ جدم
توو اپی کوه خدانو پرستش شاکہ، ولی شما یہودی اُگین اُ جاپی کہ مردم بایہ
خدانو پرستش بگن شہر اورشلیم.» ۲۱ عیسی ایگو: «ای زن، باور بگن، زُمنی
اتا کہ بپ اُسمنی نہ توو اپی کوه پرستش اُگنن، نہ توو اورشلیم. ۲۲ شما بہ اُچہ

که ناشناسی آپرستین، ما به آنچه که آشناسیم آپرستیم، چون نجات آطره کوم یهود آتات. ^{۲۳} ولی یه زمنی آرسه، و همی حالام غایه آش رسیدن که پرستندئوی حکیکی، پی بپ آسمنی توو روح و حکیکت پرستش آگن، چون بپ پی ایطو کسونین که به آپرستن. ^{۲۴} خدا روچن و آشوی که به آپرستش آگن بایه به آ توو روح و حکیکت پرستش بکنن. ^{۲۵} زنو به عیسی ایگو: «آدونم که ماشیح آتات؛ وختی آبیاد، همه چیز به ما آیت.» ماشیح یعنی مسیح موعود. ^{۲۶} عیسی به آ ایگو: «مه که با تو گپ آژدم، مه همو آم.»

^{۲۷} همو موکع، شاگردن عیسی برگشتن. اش بهتش ایزه که عیسی با یه زنی گپ آژدن. ولی هیچتا شنپرسی «چه توا؟» یا «به چه با ای زنو گپ آژدی؟» ^{۲۸} آغایه زنو، جهله خو ایناها و وا طره شهر ره و به مردم ایگو: ^{۲۹} «پی مردی بگینی که هر کاری که تا الان آمکرده، به مه ایگو. یعنی ممکن آ مسیح موعود بپشت؟» ^{۳۰} پ اش آ شهر در بودن، حد عیسی شارفته.

^{۳۱} همی موکع، شاگردوی عیسی آزی خواهش شاکه، شاگفت: «آستاد، یه چیزی بخوا.» ^{۳۲} ولی عیسی به اش ایگو: «مه خوراکي به خواردن امهه که شما درباره آش چیزی نادونی.» ^{۳۳} پ شاگردن به همدگه شگفت: «مگه کسی پی آ خوراک ایواردن؟» ^{۳۴} عیسی به اش ایگو: «خوراک مه ایین که اراده کسی که به مه ایفرستادن آنجم هادم و کار آ رو به سرانجم پرسونم. ^{۳۵} مگه ای گپ نئشنوتن که "هنو چهار ماه دگه تا فصل درو موندن"؟ نگاه بکنی مه به شما آگم، چهمت واز بکنی و بیگینی که الان زمین آماده درون. ^{۳۶} همی حالا، کسی که درو آگن مزد خو آگنت و به زندگی آبدی محصول جمع آگنت، تا آ ک آکاره و آ ک درو آگنت، با همدگه شاد بشن. ^{۳۷} جای ای مثل ایجان که آگن "یه تا آکاره و یه تا دگه درو آگن". ^{۳۸} مه به شما امفرستا تا محصولی درو بکنین که خوت زحمتی نئکشیدن. دیگرن زحمت شکشیدن و شما آ زحمت اش نفع آبرین.»

^{۳۹} خیلی آ سامری که توو آ شهر زندگی شاکه به خاطر شهادت آ زنو که ایگفته: «تا الان هرکاری که آمکردن، به مه ایگفت،» به عیسی ایمن شوا. ^{۴۰} پ وختی آ سامری حد عیسی هندن، آزی شخواست پهلوش بگونه. عیسی هم دو رو آجا مند. ^{۴۱} و خیلی دگه هم به خاطر گپوی عیسی ایمن شوا. ^{۴۲} اش به زنو شگو: «دگه فقط به خاطر گپ تو نن که ایمن آتاریم، چون خوم گپن آ رو مئشنوتن و آدونیم که ای مرد واقعا نجات دهنده دنیان.»

^{۴۳} دو رو بعد، عیسی آجا به جلیل ره، ^{۴۴} چون عیسی خوش شهادت ایداده

که یه پیغمبر توو شهر خوش حرمتی اینین.^{۴۵} وختی عیسی به جلیل رسی، جلیلی و روی خاش به ا کبول شکه، چون اش هم به عید پسخ به اورشلیم رفتن و همه کاروی که عیسی اجا انجم ایداده، شدیده.

شفای پَس یه درباری

^{۴۶} پ عیسی یه بار دِگه به داهات قانا توو جلیل ره، همو جایی که هو و شراب ایکرده. توو شهر کفرناحوم یه تا آدموی دربار هسته که یه پَس مریض ایسته. ^{۴۷} ا مرد وختی ششنت عیسی آیهودی و جلیل هندن، و دیدنی ره و خواهش ایکه تا بیاد و به پَس شفا هاده، چون پَس دم مرگ. ^{۴۸} پ عیسی به ا ایگو: «تا نشنه و معجزه تو و چیزوی عجیب نگینین، ایمن یتارین.» ^{۴۹} ا مرد درباری به عیسی ایگو: «سرورم، گبل آ ایکه چوگم بمرت، بدو.» ^{۵۰} عیسی به ا ایگو: «بزه؛ پست زنده امنت.» ا مرد گپ عیسائو باور ایکه و راه گت. ^{۵۱} ا مرد و هنو توو راهه که نوکزش پیشوازی رفتن، و بهش شگفت که پَس خب آبودن. ^{۵۲} پ ا مردو آزش ایرسی که آ چه ساعتی حالی رو به خب بودن ره. اش شگفت: «دوش، ساعت یک ظهر تووی ک.» ^{۵۳} پی ایفهمی که ای همو ساعتی هسته که عیسی به ا ایگفته: «پست زنده امنت.» پ خوش و همه اهل لهری ایمن شوا. ^{۵۴} ای دومین نشنه و معجزه ای که عیسی موکی که آ یهودیه و جلیل هند، انجم ایدا.

۵

شفای مردِ علیل

^۱ چن وخت بعد، یه تا آ عیدوی یهودی هسته، و عیسی به شهر اورشلیم ره. ^۲ توو اورشلیم، پهلو 'دروازه گهر' یه حوضی هستن که توو زین آرامی به ا 'بیت حسدا' آگن و پنج تا چارطایی ایسه. ^۳ اجا عده زیادی آ علیل شاخفت، مته کور، لنگ و فلج و منتظر هسترن هو تگون بخواره ^۴ پی چه که گمن شاکه هر چن وخت یه بار یه فرشته آ طره خداوند آتا و هوو تگون آده؛ بعد آ تگون خواردن هو اولین کسی که داخل حوضی شبو، آ هر مرضی که ایسته شفا شگه.

^۵ اجا، یه مردی هسته که سی و هشت سال علیل. ^۶ وختی عیسی ایدی که مردو اجا خوافتن و ایفهمی که خیلی وختن آجان، بهش ایگو: «توا شفا بگری؟»

۷ مردی که علیل ایگو: «سرورم، کسی اُمئی موعی که هُو تَکون آخاره به مه داخل حوضی بُنوسه، تا آتام به خوم به حوضی پُرسونم، یه تا دِگه گبل آ مه داخل بودن. ۸ عیسی بهش ایگو: «هُرُس، جاگه خو واگه و راه بکه.» ۹ اُ مردو، درجا شفا ایگه و جاگه خو ایسی، راه گفتم.

اُ رو، روز شنبه مُقدّس یهودی هسسته. ۱۰ پَ یهودی به مردی که شفا ایگفته شگو: «امرو شنبه مُقدّس و شرعا اجازه اتنی که جاگه خو واگری و بُری.» ۱۱ ولی اُ مردو جواب ایدا: «اُ کِ به مه شفا ایدا به مه ایگو، "جاگه خو واگه و راه بکه."» ۱۲ اُش اُ شُپُرسی: «اُ کِ به تو ایگو: "جاگه خو واگه و راه بکه،" کئنه؟» ۱۳ مردی که شفا ایگفته اینادونست که اُ کین، چون عیسی میون جمعیتی که اُجائه ناپدید بوډه. ۱۴ یه خو بعدته، عیسی به اُ مرد تو معبد پیدا ایگه و بهش ایگفتم: «بیگین، خُب بوډی! دِگه گناه مکن تا بدته آ اپی سرت نیاد.» ۱۵ اُ مرد ره و به یهودی ایگو اُ کسی که شفاس ایدا، عیسان.

۱۶ به همی خاطر یهودی به عیسی اذیت و آزاری شاکه، به چه که عیسی توو روز شنبه مُقدّس اپی کار شیکه. ۱۷ ولی عیسی به اُش جواب ایدا: «بَپ آسمنی مه هنوزا کار اکن، مه هم کار اکنم.» ۱۸ به همی خاطر، یهودی بیشته آ گبل شاواسته که به عیسی بُگشن، بی چه که نه فقط قانون روز شنبه مُقدّس ششکه، بلکه حتی خدانو بَپ خو صدا شیکه و به خوبی با خدا برابر شیکه.

کُدرت و اقتدار پُس خدا

۱۹ بعد عیسی به اُش ایگو: «حکیکتا، بهت اگم، که پُس آ خوش ناتون کاری بُگن مگه کاروی که آگینه بَپ آسمنی انجم اده؛ بی چه که هرکاری بَپ اگنت، پُس ام همو کار اگنت. ۲۰ چونکه بَپ، به پُس دوست ایشه و هر کاری اکن بهش نماین اکن و کاروی گپ ته آ اپی هم بهش نماین اکن تا بهتت بزنت. ۲۱ چونکه همطو که بَپ به مُردنو زنده اکن و بهش زندگی ایت، همیطوم پُس به هرک بخواد، زندگی ایت. ۲۲ بَپ به کسی حُکم ناکن، بلکه تموم کار حُکم کُردن به پُس ایدا. ۲۳ تا همه به پُس حرمت بُگن، همطو که به بَپ حرمت اکن. کسی که به پُس حرمت ناکن، به پی که به اُ ایفرستادن هم حرمت اینکُردن. ۲۴ حکیکتا، بهت اگم، هرک کلم مه نُو اشنوه و به اُ کِ به مه ایفرستادن ایمن آتاره، زندگی ایدی ایشه. اُ محکوم نابو بلکه آ مرگ به زندگی منتقل بودن. ۲۵ حکیکتا، بهت اگم، یه زُمنی اُرسه، و همی حالام غایه اُش

رسیدن، که مُردَن صَدای پُس خدائو اَشَنوَوَن و کسونی که اَشَنوَوَن زنده اَبَن. ۲۶ چونکه هَمَطو که بَب دَر خوش زندگی ایشَه، هَمَطوَم به پُس عطا ایگردن تا پُس هم دَر خوش زندگی اِیَبِشَت، ۲۷ و به اُ، اِی گُدرت و اقتدار ایدادِن که حُکم بُگن، بی چه که اُ پُس انساِن. ۲۸ آ اِی بُهتِ نَزت، چونکه یه زَمنی آتا که همه اَشوی بی که نوو گِبَرَن، صداس اَشَنون ۲۹ و دَر آتان. اَشُ که خُبی شُکِرِدِن، زنده اَبَن که تا اَبَد زندگی بُگنَن، و اَشُ که بدی شُکِرِدِن، زنده اَبَن تا بَهِش حُکم بَشَت. ۳۰ مِه اُ خوم هیچ کاری ناتوُم بُگنُم، بلکه طِبِک اُچِه اَشَنوُم حُکم اَگنُم و مِه عادلانه حُکم اَگنُم، بی چه که دُمبال خواسته خوم نَهَم، بلکه دُمبال خواسته اُ کسی اَم که به مِه ایفِرستادِن.

شاهدِن عیسی

۳۱ «اَگه فقط مِه دربارَه خوم شهادت هادَم، شهادتُم اعتباری اینین. ۳۲ یکی دِگه هَه که دربارَه مِه شهادت اَدِه و اَدوَنُم که شهادتی دربارَه مِه معتبرِن. ۳۳ شما به یه عده پهلوی یحیی تُفِرستا و یحیی به حکیکت شهادت ایدا. ۳۴ نه ایکه مِه شهادت انسان کِبول بُگنُم، بلکه اِی گِبُ اَگم تا شما نجات پیدا بُگنِن. ۳۵ یحیی یه چراغی که بُن و نور شَدا، و شما تُخواست یه مدتی توو نوری خاش بَشین. ۳۶ ولی مِه شهادتی گِپتِه اَشهادت یحیی اَمهَسَتِن، چون کاروی که بَب اَسَمنی دَس مِه ایدادِن تا به اَنجُم پِرسوَنُم، یعنی همی کارو که اَگنُم، دربارَه مِه شهادت اَدِن که بَب اَسَمنی به مِه ایفِرستادِن. ۳۷ هَمو پِی که به مِه ایفِرستا، خوش دربارَه مِه شهادت ایدادِن. شما اَبداً صدایی تُنشنوتِن و اَبداً ظاهری تُندیدِن ۳۸ و گَلِم اُ دَر شما ساکن نین، چون به کسی که به اُ ایفِرستادِن ایمن تُنی. ۳۹ شما نوشته نُوی مُقَدَس و اَدت اَخونین، بی چه که گَم اَگنِن دَر اَشُ زندگی اَبدی تَهه، هَمو نوشته نُون که دربارَه مِه شهادت اَدِن. ۴۰ ولی تُناوا پهلوی مِه پِی تا زندگی تُبِشَت.

۴۱ «جَلال اُ اَدَم کِبول ناگنُم، ۴۲ ولی اَدوَنُم که شما محبت خدا تو دِلت نین. ۴۳ مِه به نُم بَب اَسَمنی خو هَنَدَم، ولی شما به مِه کِبول ناگنِن. اَگه یه نُفر دِگه به نُم خوش بیاد، به اُ کِبول اَگنِن. ۴۴ چَطو اتونین ایمن بیارین وختی که جلال اُ همدِگه کِبول اَگنِن، ولی دُمبال جلالی که اَظَره خدای یکتان، نَهین؟ ۴۵ گَم مَکنی که پهلوی بَب اَسَمنی، مِه به شما متهم اَگنُم؛ اُ که به شما متهم اَگن موسی پیغمبرِن، هَمو که به اُ امید تُبستن. ۴۶ چون اَگه به موسی ایمن تاوا، به مِه هم

ایمن تاوا، بی چه که ا دربارۀ مه اینوشین. ^{۴۷} ولی اگه نوشته ئوی ا رو باور ناگنین، چطو گپوی مه باور اگنین؟»

۶

خوراک دادن به پنج هزار نفر

^۱ بعدی، عیسی به ا طره دریاچه جلیل که همو دریاچه تیریه آن، ره. ^۲ یه جمعیت گپی دُمبال عیسی راه گفتن، بی چه که نشنه و معجزه ئویی که با شفای مریضو آنجم شدا، شدیده. ^۳ عیسی رو کوه ره و با شاگرد خو اجا نشت. ^۴ عید پسخ یهودی نزیک هسته. ^۵ وختی عیسی نگاه ایکه و ایدی که جمعیت زیادی طرفش اهندين به فیلیپس ایگو: «ا کا ن بگیریم تا ابي مردم بخوارن؟» ^۶ عیسی ابي گپ ایزه تا به فیلیپس امتحان بکن، بی چه که عیسی خویی شدونست بایه چه بکن. ^۷ فیلیپس به ا جواب ایدا: «اگه گد دویت دینار هم ن بخریم بسش ناگن، حتی اگه هر تیش فقط یه پرک ن بخوارن.» ^۸ یه تا ا شاگردن که نمی آندریاس، و کاکای شمعون پطرس، به عیسی ایگو: ^۹ «یه چوکی ایجان که پنج تا ن جو و دو تا مئی ایشه، ولی با ایش چطو ابي همه آدم سیر ابن؟» ^{۱۰} عیسی ایگو: «به مردم بگی بنین.» اجا پُر علف. پ اَش که نزیک پنج هزار تا مرد هسترن، نشتن. ^{۱۱} اُغایه عیسی ن اسی، و بعد ا ایکه شکر ایکه میون کسوئی که نشترن بش ایکه، و همیطوم مئی. به هرک هر چکک که شواسته شدا. ^{۱۲} وختی که جمعیت سُخوا و سیر بودن، عیسی به شاگردن خو ایگو: «خُرده تکه ئوی که موندن جمع بگنی تا چیزی اسراف نبو.» ^{۱۳} پ اَش خُرده تکه ئوی که مونده ئو جمع شکه و ا خُرده ئوی ا پنج تا ن جو که جمعیت سُخوارده، دوازده تا گیفیر پُر شکه.

^{۱۴} وختی مردم ابي نشنه و معجزه ای که عیسی ایکرده شدی، شگو: «واقعا که ابي همو پیغمترین که بایه وا ابي دنیا هنده.» ^{۱۵} عیسی وختی ایفهمی که شابیان به ا بگرن، و با زور پادشاهی بکن، اجاتو ول ایکه و یه بار دِگه تهناپی ره کوه.

عیسی رو هو راه اَرت

^{۱۶} زرد شم، شاگردنی طره دریاچه هندن ^{۱۷} و سوار منشوبه بودن، به ا پل دریاچه، طره شهر کفرناحوم راه گفتن. هوا تاز، و عیسی هنو پهلو ش نهنده.

۱۸ به خاطر باد نعشی دریاچه موج بو. ۱۹ وختی تقریباً گدِ یه فرسخ راه، رَسْتَه شُرْدَه، به عیسی سُدی که روی دریاچه راه آرفَتِن و به مَنشوبه نَزیک اَبودِن. اَشُ تَرَسیدِن. ۲۰ ولی عیسی بَهِشُ ایگو: «مِه آم؛ مَتَرسِی.» ۲۱ اُغایه شُخواست به عیسی سوار مَنشوبه بُگَن، که مَنشوبه هَمو لحظه به جایی که شواستَه پَرِن، رِسی.

مِه نُن زندگی هَسْتَم

۲۲ صباش، جمعیتی که اُ پِل دریاچه مُنْدَرِن، سُدی که فقط یه مَنشوبه اُجائَه، و شادونسته که عیسی با شاگردنِش سوار مَنشوبه نَبودِن، بلکه شاگردنِی تهنا رَفْتَرِن. ۲۳ اُغایه مَنشوبه نُوی دِگَه اَ تِیریه هُنْدِن و نَزیکِ هَمو جایی رِسیدِن که اَشُ بعد اَ ایکه خداوند عیسی شُکر ایکرْدَه، نُن شُخوارْدَه. ۲۴ پَ وختی جمعیت سُدی که نه عیسی اُجان و نه شاگردنِش، سوار مَنشوبه تُو بودِن جُست عیسی به شهر گَفَرناحوم رَفْتِن.

۲۵ وختی به عیسی اُ پِل دریاچه پیدا شُکه، به اُ شُگو: «اُستاد، کی ایجا هُنْدی؟» ۲۶ عیسی دَر جوابشُ ایگو: «حکیکتا، بَهِت اُگم، شما هوا مه اُگردِن، ولی نه به خاطر نِشَنه و معجزه تُوپی که نُدی، بلکه به خاطر اُ نوئی که تُخوا و سیر بودِن. ۲۷ پی خوراکِی که اُ بین آره، کار مَکِنین بلکه پی خوراکِی کار بُکِنین که تا زندگی اَبدی آمونه، یعنی هَمو خوراکِی که پُس انسان بَهِت اَدِت. چونکه رو اُن که خدای بپ مَهر تَأیید ایزِدِن.» ۲۸ بعد اَشُ به عیسی شُگو: «بایه چه بُکِنیم تا کاروی خدائو اُنْجَم مُداده بَشت؟» ۲۹ عیسی دَر جوابشُ ایگو: «کار خدا این که به کسی که اُ ایفَرستادِن ایْمَن بیارِن.» ۳۰ پَ اَشُ به عیسی شُگو: «چه نِشَنه و معجزه ای به ما نِشَن ایدی تا بیگِنیم و به تو ایْمَن بیاریم؟ چه اُگنی؟ ۳۱ جَدْمُ توو لردکی مَنّا شُخوا هَمو نُنی که اُ اَسْمَن شَباری، هَمْطُو که توو نوشتَه نُوی مُقَدَّس نوشته بودِن: "موسی اُ اَسْمَن بَهِشُ نُن ایدا تا بُخوارِن."» ۳۲ عیسی جواب ایدا: «حکیکتا، بَهِت اُگم، اُ نُن اَسْمَنی موسی بَهِت اَیندا، بلکه بَپ اَسْمَنی مِین که نُن حکیکِی اُ اَسْمَن بَهِت اَدِت. ۳۳ چونکه نُن خدا اُ کسین که اُ اَسْمَن زیر آتا و به دنیا زندگی اَدِه.» ۳۴ اَشُ به عیسی شُگفت: «سرورم، اپی نُن همیشه به ما هاده.» ۳۵ عیسی بَهِشُ ایگو: «نُنی که زندگی اَدِه مه هَسْتَم. هَرک پهلوی مه بیاد، گِشَنه نابو، و هَرک به مه ایْمَن بیارِت اَبداً جِهنَه نابو. ۳۶ ولی هَمْطُو که بَهِت اُمگفت، با ایکه به مه تَدیدِن، هنوزا ایْمَن نِتارِن. ۳۷ همه

کسوی که بپ آسمنی به مه آده، پهلوی مه آتان؛ و هرک پهلوی مه بیاد، به اُ
 ابداً در ناگنم.^{۳۸} چونکه آ آسمن زیر نهندم تا به خواسته خوم عمل بگنم، بلکه
 هُندم تا خواسته کسی که به مه ایفرستادن آنجم هادم.^{۳۹} خواسته کسی که به
 مه ایفرستادن این که به هیچتا آ کسوئی که به مه ایدادین، آ دس ندم، بلکه به
 اش توو روز قیامت زنده بگنم.^{۴۰} چونکه اچه بپ آسمنی مه شوا این که هرک
 نگاش به پس بشت و به ا ایمن بیاره، زندگی ابدی ایبشت، و مه به ا توو روز
 قیامت زنده اگنم.»

۴۱ اُغایه یهودین درباره عیسی شروع به سَک سَک شیکه، بی چه که ا ایگفت:
 «مه ا نئی هستم که آ آسمن زیر هُند.»^{۴۲} اش شگو: «مگه ای عیسی، پس
 ایسف نن همو که ما به بپ و ممش اشناسیم؟ پ چطون حالا اگت، مه آ
 آسمن زیر هُندم؟»^{۴۳} عیسی جواب ایدا: «با همدگه سَک سَک مگنی.
 ۴۴ هیچک ناتون پهلوی مه بیاد مگه ایکه همو پی که به مه ایفرستا، به ا طره
 مه بیاره، و مه توو روز قیامت به ا زنده اگنم.^{۴۵} توو نوشته ئوی پیغمبرن
 نوشته بودن که «اش همه آ خدا یاد اگرن.» پ هرک آ بپ آسمنی ششنتن و یاد
 ایگفتن، پهلوی مه آتا.^{۴۶} هیچک به بپ آسمنی ایندین، جل آ کسی که ا طره
 خدان؛ اُن که به بپ ایدین.^{۴۷} حکیکتا، بهت اگم، هرک ایمن بیاره، زندگی
 ابدی ایشه.^{۴۸} نئی که زندگی آده، مه هستم.^{۴۹} جدت، توو لردکی مئا شخوا، و با
 ای حال مُردن.^{۵۰} نئی که آ آسمن زیر آتات ایطون که هرک آ اُن بُخوارت،
 نامرت.^{۵۱} ا نئی که زندگی آده مه هستم هموئی که آ آسمن زیر هُند. هرک آ ای
 نُن بُخوارت، تا ابد زنده آمونت. نئی که مه آدم تا مردم دنیا زندگی شَبشت، بدن
 مین.»

۵۲ پ یهودین با همدگه بحث شاکیه، شاگو: «چطو ای مرد آتون بدن خو بی
 ما هاده تا بُخواریم؟»^{۵۳} پ عیسی به اش ایگو: «حکیکتا، بهت اگم که، تا بدن
 پس انسان نخوارین و خون ا رو ننوشین، در خوت زندگی نئی.^{۵۴} هرک بدن مه
 بُخوارت و خون مه بنوشه، زندگی ابدی ایشه، و مه توو روز قیامت به ا زنده
 اگنم.^{۵۵} چونکه بدن مه خوراک حکیکی و خون مه نوشیدنی حکیکین.^{۵۶} هرک
 بدن مه آخواره و خون مه انوشه، در مه آمونه و مه در آموئم.^{۵۷} همطو که ا
 پی که زندگی آده به مه ایفرستا و مه به خاطر ا بپ زندگی آمه، همطوم ا که به
 مه آخواره به خاطر مه زندگی ایشه.^{۵۸} ایین نئی که آ آسمن زیر هُند؛ نه مته ا
 نئی که جدت شخوا، و با این حال مُردن؛ بلکه هرک آ ای نُن بخوارد، تا ابد زنده

آمونت.»^{۵۹} عیسی ای گپُن موکعی ایگو که توو شهر گفرناحوم توو عبادتگاه یهودی تعلیم شدا.

کلمه ئوی زندگی آبدی

^{۶۰} خیلی آ شاگردنِ عیسی وختی ای گپُن ششونوت، شگفت: «ای گفته ئو سختن، کین که بتون کبولش بُگن؟»^{۶۱} ولی عیسی که شدونست شاگردنیش درباره ای گپ سگ سگ اکنن، بهش ایگو: «ای گپ مه دلخورت اکن؟^{۶۲} پ اگه به پُس انسان بگینین که بالا آرفتن، هَمو جایی که اول آجائه، ا موکع چه اکنین؟^{۶۳} روح خدان که زندگی آده؛ جسم فایده ای اینین. گپنی که مه بهت اَمگفتن، روح و زندگین.^{۶۴} ولی یه عده آ شما هستن که ایمن نِتارن.» چون عیسی آ اول شدونست کئو ایمن نِتارن و کین که به ا تحویل دشمن آده.^{۶۵} بعد عیسی ایگو: «به همی بهت اَمگو که هیچک ناتون پهلوی مه بیاد، مگه ایکه آ طره بپ آسمنی به ا بخشیده بشت.»

^{۶۶} بعد آ ای گپ، خیلی آ شاگردنیش آ عیسی برگشتن، و دیگه دُمبالی نرفتَن.
^{۶۷} پ عیسی به ا دوازده تا شاگرد ایگو: «شما هم تاوا بری؟»^{۶۸} شمعون پطرس به ا جواب ایدا: «سرورم، پهلوی ک بریم؟ کلمه ئوی زندگی آبدی پهلوی تون.^{۶۹} و ما ایمن موارِدن و مُفهمیدن که تو قدوس خدایی.»^{۷۰} عیسی به ا ش جواب ایدا: «مگه مه به شما دوازده نفر گزین اَمکِه؟ با ای حال، یه تا آ شما یه ابلین.»
^{۷۱} عیسی ای درباره یهودا، پُس شمعون آسخریوط ایگو، بی چه که ا یه تا آ دوازده تا شاگرد، که شواسته به عیسی تحویل دشمن هاده.

۷

عیسی به عید خیمه ئو آرت

^۱ بعدی، عیسی یه چن وه توو منطقه جلیل شگردی، ا ایناواسته توو منطقه یهودیه بشت، بی چه که یهودی شواسته ایگشن.^۲ عید خیمه ئو که یکی آ عیدوی یهودی هسته، نَزیک،^۳ پ کاکئن عیسی بهش شگفت: «آ ایجا در بُدو و وا یهودیه پره تا شاگردنیت هم، کاروی که اکنی بیگینن،^۴ چون هرک شوا شناخته بشت، رَفنکایی کار ناگن. تو که ای کارو اکنی، به خوت به دنیا نیشن هاده.»^۵ چون حتی کاکئوی عیسی هم به ا ایمن شتورده.^۶ عیسی بهش ایگو: «رَمَن مه هنوزا نهنن، ولی به شما هر موکعی مناسبن.^۷ دنیا ناتون آ شما نفرت

ایببشہ ولی آمہ نفرت ایبشہ، چون مہ دربارہ اُ شہادت اَدَم کہ کارُش بَدِن۔^۸ شما بہ عید پری مہ الان بہ ای عید نِتام، چون رَمَن مہ ہنوزا کامل نُهِنِدِن۔^۹ عیسی ای گپ ایزہ و توو جلیل مُند۔

^{۱۰} ولی بعد ایکہ کہ کاکائش بہ عید رَفْتِن، عیسی خوشم رَہ ولی نہ علنی بلکہ رَفْتِکائی۔^{۱۱} یہودین، موکع عید دُمبال عیسی شاگشت، و شاپرسی: «اُ مرد کان؟»^{۱۲} میون مردم دربارہ عیسی گپ زیادہ۔ بعضی شاگو: «مرد خُبین۔» ولی بعضی دِگہ شاگو: «نہ! اُ بہ مردم آراہ بہ دَر اَگن۔»^{۱۳} ولی چون آ یہودین شاترسی، ہیچک دربارہ اُ علنا گپ اینازہ۔

^{۱۴} آ یہ ہفتہ عید نصفی گذشتہ کہ، عیسی داخل معبد بو و شروع بہ تعلیم دادِن ایکہ۔^{۱۵} یہودین بہتسُ ایزدہ، شاگو: «ای مرد کہ ہیچوہ تعلیم ایندین، چَطُون کہ یہ ہمچی علمی ایشہ؟»^{۱۶} پ عیسی جواب ایدا: «تعلیموی مہ آ خوم نَن، بلکہ اُ اُ کسین کہ بہ مہ ایفرستادن۔»^{۱۷} آگہ کسی بخواد خواستہ خدائو اَنجُم ہادہ، اُ اُ فہمہ کہ ای تعلیم آ خدان یا مہ آ خوم اگم۔^{۱۸} اُ کہ آ خوش یہ گپی اَزنت، شوا بہ خوش جلال ہادہ، ولی اُ کہ شوات بہ فرستندہ خو جلال ہادہ، رو راستن و دَر اُ ہیچ ناراستی نین۔^{۱۹} مگہ موسی پیغمبر شریعتُ بہتُ اینداندِن؟ ولی ہیچتا اُ شما شریعتُ اَنجُم نادین۔ بہ چہ دُمبال این کہ بہ مہ بگشین؟»^{۲۰} جماعت جواب سُدا: «توزار اُتہ! ک دُمبال این کہ بہ تو بگشہ؟»^{۲۱} عیسی بہشُ ایگو: «مہ یہ کاری اُمیکہ و شما ہمتُ آ اُ کاری کہ اُمکہ بہتتُ ایزہ۔»^{۲۲} موسی حُکم سُنّت کِردن بہتُ ایدا۔ البتہ ای اُ موسی نَہستہ بلکہ آ جدوی کوم۔ طِبک ای حُکم اُم شما توو روز شنبہ بہ پُسُ خو سُنّت اگنین۔^{۲۳} آگہ یہ پُسُ توو روز شنبہ مُقدّس سُنّت اُبو تا شریعت موسی نَشیکہ، بہ چہ اُمہ بہ خاطر ایکہ توو روز شنبہ ہمہ بَدِن یہ اَدَم شفا امدادن، گِرنگین؟^{۲۴} آ روی ظاہر حُکم مَکئی، بلکہ بہ حَک حُکم بکئی۔»

واکنش مردم نسبت بہ گپن عیسی

^{۲۵} پ، یہ عدہ آ مردم اورشلیم سُگفت: «مگہ ای اَدَم ہمو نَن کہ شاوا ایبگشن؟»^{۲۶} اُ ایجان، راحتم گپ خو اَزِدِن و ہیچک ہم چیزی بہش ناگہ! یعنی ممکن کہ گپون کوم واقعا سُفہمیدِن کہ ای اَدَم ہمو مسیح موعودن؟^{۲۷} ما اَدونیم ای مرد اُ کا ہنَدِن، ولی وختی مسیح موعود ظہور بگنت، ہیچک نادون اُ گمجا ہنَدِن۔»^{۲۸} پ عیسی موکعی کہ توو معبد، تعلیم سُدا، اعلام ایکہ:

«شما به مِه اشناسین و آدونین مِه آ کا آتام. ولی مِه آ ظَرَه خوم تَهْنَدَم. اُ کِ به مِه ایفِرِستادِن، حَکِن؛ و شما به اُ ناشناسین. ۲۹ ولی مِه به اُ اشناسُم، چون مِه آ ظَرَه اُ آتام و اُ به مِه ایفِرِستادِن.» ۳۰ پَ شِاواسْتَه که ایبگیرن، ولی هیچکَ به اُ دَس ایبَرَه، چون هنو موکعی تَهْنَدَه. ۳۱ ولی با ای حال، خیلی آ مردم به اُ ایْمَن شُوا. اَشْ شَاگُو: «مگه وختی مسیح موعود ظهور بُکُن، بیشته آ ای مرد، نِشْنَه و معجزه اَنجُم آده؟»

۳۲ به گوش عالموی فرقه فَرِیسی رِسی که جماعت دربارَه عیسی ایطُو گُپُوی آردن. پَ کاهنوی گُپ و فَرِیسی، به نگهَبُنوی معبد شُفِرِستا تا به اُ ایبگیرن. ۳۳ بعد عیسی ایگُو: «یه گم دِگه با شمام، و بعد پهلو کسی که به مِه ایفِرِستادِن آرم. ۳۴ جُست مِه آگردی، ولی پیدام ناگنی؛ اُجا که مِه هَسْتُم، شما ناتونی بی.» ۳۵ یهودینُ به همدِگه شَاگُو: «ای مرد کا شَاپِرِه که ما به اُ پیدا ناکنیم؟ یعنی شوا پهلو یهودیوپی که بین یونانی پَخَشَن پِرِه و به یونانی تعلیم هادِه؟ ۳۶ منظوری چِن؟ که ایگُو، ”جُست مِه آگردی، ولی پیدام ناگنی؛“ و ”اُجا که مِه هَسْتُم، شما ناتونی بی؟“»

گُپن عیسی نوو روز آخِر عید

۳۷ روز آخِر آ هفته عید، که مهمترین روز عید، عیسی ووستا و وا صدای بلند ایگُو: «هَرکَ چَهْنَه شِن، حد مِه بیاد و بُنوشه. ۳۸ هَرکَ به مِه ایْمَن بیارِه، هَمَطُو که نوشته نُوی مُقَدَّس ایگُفِتِن، اَدِل اُ جوهوری هُو زندگی بخش رُون آبو.» ۳۹ عیسی ای گُپ دربارَه روح خدا ایگُو، که هَرکَ به اُ ایْمَن بیارِه، اُ رو دریافت اگن؛ چونکه روح خدا هنو به کسی داده نبوده، بی چه که عیسی هنوزا جلال پیدا اینکرده.

اختلاف میون مردم

۴۰ یه عده آ مردم، وختی ای گُپن شُشْنُت شُگُو: «واقعا ای مرد هَمُو پیغمبرین که بایه بیاد.» ۴۱ یه عده دِگه شَاگُو: «مسیح موعودن.» ولی یه بیله دِگه شَاگُو: «مگه مسیح آ جلیل آتات؟ ۴۲ مگه توو نوشته نُوی مُقَدَّس شُنگُفِتِن که مسیح آ نسل داوود پادشاهن و آ بیت لِحَم آتات، هَمُو داهاتی که داوود مال آجائه؟» ۴۳ پَ سر عیسی میون مردم اختلاف گفت. ۴۴ یه عده آ اَشْ شِاواسْتَه که به عیسی بَگَرَن، ولی هیچکَ روی اُ دَس دراز اینکه.

بی‌ایمنی رهبروی دین

^{۴۵} پَ نگهبنوی معبد پهلو کاهنوی گپ و فریسی برگشتن. اَشُ آ نگهبُنُ شُپرسی: «به چه به عیسی تُنوا؟» ^{۴۶} نگهبُنُ جواب شُدا: «تا حالا هیچک، مِته ابی مرد گپ اینزِدِن!» ^{۴۷} فریسی شُگفت: «شمام گول تُخواردِن؟» ^{۴۸} مگه آ گپون کوم یا فریسی کسی هه که به اَیْمُن ایواردِن؟ ^{۴۹} ولی ابی جماعتی که چیزی آ شریعت نادونن لعنت شده آن.»

^{۵۰} نیقودیموس، که یه تا آ فریسی هَسْتَه و پشته پهلو عیسی رَفْتَه، بَهشُ ایگو: ^{۵۱} «مگه شریعت ما به کسی محکوم اکن، گبل آ ایکه اول گپی بَشْنوه و بَفهمه که چه ایگردِن؟» ^{۵۲} اَشُ جواب شُدا: «مگه تو هم جلیلی؟ جُست و پی بُکن و بیگین که هیچ پیغمبری آ جلیل ظهور ناکن.» ^{۵۳} بعد هر تیشُ وا لهر خو رَفْتن،

۸

۱ ولی عیسی به کوه زیتون ره.

بخشیدن زن زناکار

^۲ صَحْبِ گاه، عیسی دوباره به معبد هُند. همه مردم پهلوش هُندِن؛ اَ نِشت، و به اَشُ تعلیم ایدا. ^۳ همی موکع، معلَموی تورات و عالموی فرقه فریسی، یه زنی که موکع زنا شُگفتَه، شُوارد و وسطی ایسُناها، ^۴ اَشُ به عیسی شُگفت: «اُستاد، ابی زن موکع زنا دستگیر بودِن. ^۵ موسی پیغمبر توو شریعت به ما حُکم ایگردِن که ایطو زَن سَنگسار بَشِن. حالا، نظر تو چن؟» ^۶ اَشُ ابی شُگفت که به عیسی امتحان بُکنن تا دلیلوی به متهم کِرْدنی پیدا بُکنن. عیسی خَم بو، با کِلنچ خو رو زمین شُنوشت. ^۷ اَشُ همیطو که پشت سر هم آ عیسی سؤال شاکیه، عیسی بلند بو و بَهشُ ایگو: «آ میون شما هَرک که گناه اینکِرْدِن، اَ اولین کسی بَشت که به ابی زن سنگ اَرَنْت.» ^۸ و دوباره خَم بو، رو زمین شُنوشت. ^۹ ولی وختی اَشُ ابی گپ شُشنوت، یه تا یه تا، آ گپ تا کوچک، اَجا رَفْتن و عیسی با اَ زنو که رو وا روش ووستاده تهنا مُند. ^{۱۰} عیسی بلند بو و به اَ زن ایگو: «ای زن، اَشُ کائِن؟ کسی به تو محکوم اینکِه؟» ^{۱۱} زنو جواب ایدا: «هیچک، سروم.» عیسی به اَ ایگو: «مه هم به تو محکوم ناکنم. بَرَه و آ ابی به بعد دِگه گناه مَکن.»

مه هَسْتَم نور دنیا

۱۲ بعد عیسیٰ یہ بار دِگہ با مردم گپ ایزہ، ایگو: «مہ ہسٹم نور دنیا. ہرک دُمبالہ مہ بیاد، توو تاریکی راہ نارہ، بلکہ نور زندگی ایشہ.» ۱۳ پَ فریسیٰ بہ عیسیٰ شُگفت: «تو خوت دربارہ خوت شہادت آدادی، شہادتِ اعتبار اینی.» ۱۴ عیسیٰ جواب ایدا: «حتی اگہ مہ دربارہ خوم شہادت ہادَم، شہادتُم اعتبار ایشہ، بی چہ کہ آدوئم آ کا ہندَم و گمجا آرم. ولی شما نادونین مہ آ کا ہندَم یا گمجا آرم. ۱۵ شما با فکروی انسانی قضاوت اگنی، ولی مہ بہ کسی قضاوت ناگنم. ۱۶ ولی حتی اگہ ہم قضاوت بُگنم، قضاوت مہ درستن، چونکہ تہنا مہ نَہم کہ قضاوت اگنم، بلکہ بَپ آسَمنی کہ بہ مہ ایفرستادن ہم با مین. ۱۷ توو شریعت شما نوشتہ بودن کہ شہادت دو تا شاہد معتبرن. ۱۸ ہم مہ خوم دربارہ خوم شہادت آدم، و ہم بَپ آسَمنی کہ بہ مہ ایفرستادن، دربارہ مہ شہادت آدت.» ۱۹ اُغایہ بہ عیسیٰ شُگفت: «بَپت کان؟» عیسیٰ جواب ایدا: «نہ بہ مہ آشناسین و نہ بہ بَپ مہ. اگہ بہ مہ تاشناختہ بہ بَپ مہ ہم تاشناختہ.» ۲۰ عیسیٰ اپی گپُ توو جایی کہ خزونہ معبد اُجائہ موکی کہ تعلیم شدا، ایگو. ولی ہیچک بہ اُاینکہ، چونکہ موکی ہنوزا نَہندہ.

گپن عیسیٰ دربارہ مرگ خو

۲۱ بعد عیسیٰ یہ بار دِگہ بہ اُش ایگو: «مہ آرم و شما جُست مہ اگردین، و شما توو گناہ خوت اَمیرین. اُجا کہ مہ آرم، شما ناتونی پی.» ۲۲ پَ یہودین شُگفت: «یعنی شوا بہ خوش بُگشہ کہ اگت ”اُجا کہ مہ آرم، شما ناتونی پی؟“» ۲۳ عیسیٰ بہ ایشُ ایگو: «شما آ زمینین، مہ آ آسَمنم. شما آ اپی دنیایین، مہ آ اپی دنیا نَہم. ۲۴ بہت اُمگو کہ توی گناہُ خو اَمیرین، چونکہ اگہ ایمن نیاری کہ مہ اُہسٹم، توو گناہُ خو اَمیرین.» ۲۵ پَ اُشُ بہ عیسیٰ شُگفت: «تو کی؟» عیسیٰ جواب ایدا: «مہ ہمو آم کہ آ اول بہت اُمگو. ۲۶ چیزوی زیادی اُمسٹن کہ دربارہ شما بگم و محکومت بُگنم. ولی اُ کہ بہ مہ ایفرستا، حکن و مہ اُنچہ کہ آ اُمشنوتن، بہ دنیا اعلام اگنم.» ۲۷ اُشُ شُنْفہمی کہ عیسیٰ دربارہ بَپ آسَمنی با ایشُ گپ اُزدن. ۲۸ پَ عیسیٰ بہت ایشُ ایگو: «موکی کہ بہ پُس انسان رو صلیب بالا تُکشی، اُغایہ اُفہمین کہ مہ اُہسٹم و اُطرہ خوم کاری ناگنم، بلکہ اُ چیزُ کہ بَپ آسَمنی بہ مہ یاد ایدادن، اگم. ۲۹ اُ کہ بہ مہ ایفرستا با مین. اُ بہ مہ تہنا ایننہادن، چونکہ مہ ہمیشہ کاروی کہ باعث دلخاشیشن، اُنجم آدم.» ۳۰ وختی کہ عیسیٰ اپی گپُ سَرہ، خیلی بہ اُ ایمن شوا.

حکیت آزادتُ اگن

^{۳۱} بعد عیسی به یهودیئی که به اَیْمَن شُوارده، ایگو: «اگه دَر کَلْم مه بُمونین، واقعا شاگردوی مه این. ^{۳۲} و حکیکتُ آشناسین، و حکیکت به شما آزاد اگن.» ^{۳۳} اَشُ به عیسی جواب شُدا: «ما ا نسل ابرایم پیغمبریم و هیچوه غَلْم کِسی نبودیم. پَ چَطُون که اگی: آزاد آیین؟» ^{۳۴} عیسی به اَشُ جواب ایدا: «حکیکتا، بَهِتُ اگم، کسی که گناه اگن، غَلْم گناهن. ^{۳۵} غَلْم بی همیشه توو لَهَر نامونه، ولی پُس بی همیشه اُمونه. ^{۳۶} پَ اگه پُس به شما آزاد بگن، واقعا آزاد آیین. ^{۳۷} «آدوَنُم که شما ا نسل ابرایمین، ولی بی آیین که به مه بُکشین، چونکه کَلْم مه دَر شما جایی آیین. ^{۳۸} مه ا آنچه که پهلُو بَب اَسْمَنیم امدیدن گپ اَرْنُم و شما آنچه که اَبِپ خو تَشْنَتِن، اَنجُم اَدین.»

شما اَبِت اِبلیسین

^{۳۹} اَشُ به عیسی شُگو: «بَب ما ابرایمین.» عیسی ایگو: «اگه ا نسل ابرایم هَسْتَرین، کاروی تا که که ابرایم ایکه. ^{۴۰} ولی الان شما بی آیین که به مه بُکشین؛ مه اَنُم که حکیکتی که ا خدا اَمشِنوتن بَهِتُ اَمگفتن. ابرایم ایطو رفتار آینکه. ^{۴۱} شما کاروی اگنن که بَبِت اَنجُم ایدا.» اَشُ به عیسی شُگفت: «ما حرومزاده نَهِیم! ما یَک بَب مَهِسْتِن ا هَم خدان.» ^{۴۲} عیسی به اَشُ ایگو: «اگه خدا بَبِ شما هَسْتَه، به مه دوست تَهَسْتَه، چونکه مه ا طَرَه خدا هُنْدَم و ایجام. مه ا طَرَه خوم نَهْنَدَم، بلکه ا به مه ایفرِستا. ^{۴۳} آدوَنین بی چه گپ مه نُو نافهمین؟ به خاطر ای که ناتونین طاکت بیارین که گپ مه نُو بشنوین. ^{۴۴} شما مال بَبِت اِبلیسین و دُمبال اَنجُم خواسته نُوی بَب خویین. ابلیس ا اول کاتل هَسْتَه و با حکیکت کاری اینَهه، بی چه که هیچ حکیکتی دَر ا نین. هَرَوَه دورو اگت ا ذات خو گپ اَرْنت؛ بی چه که دورو مُشِن و بَب دورو مُشِن. ^{۴۵} ولی به خاطر ایکه مه حکیکت اگم، گپن مه نُو باور ناگنن. ^{۴۶} کَم یه تا ا شما اتون به مه محکوم بگن که حتی یه گناه اَمکِرْدِن؟ اگه مه حکیکت اگم، به چه گپ مه نُو باور ناگنن؟ ^{۴۷} کسی که ا خدان، کَلْم خدائو گوش اده؛ دلیل ایکه شما کَلْم خدائو گوش نادین، اینکه ا خدا نَهِین.»

گپل ابرایم، مه هَسْتَم

^{۴۸} یهودیئن جواب شُدا: «اِندی راست مُگو که تو سامری و زار اِته؟»

٤٩ عیسی جواب ایذا: «مه زار اُمئی، بلکه به بَبِ اَسْمُنِی خو حرمت اَکْنُم، ولی شما به مه بی حرمتی اَکْنین. ٥٠ با ای حال مه پی ای نَهَم که به خوم جلال هَادَم. ولی کسی هَن که پی جلال دادِن به مَن، و کسی اَم که حُکم اَکْن هَمَن. ٥١ حکیکتا، بَهْت اَگم، اَگه کسی کَلِم مه نُو اَنجُم هَادَه، تا اَبَد روی مرگ ناگینه.» ٥٢ یهودین به عیسی شُگفت: «حالا دِگه مُفهمی که زار اِنَه! اِبَرایم و بکیه پیغْمَبَرَن اَم مُرَدَن، و الان تو اَگِی: «اَگه کسی کَلِم مه نُو اَنجُم هَادَه، هیچوه نامِرِه!» ٥٣ مَگه تو اَجَد ما اِبَرایم گِیتری؟ اُمُرد، پیغْمَبَرَن هم مُرَدَن. تو فکر اَکْنِی کی؟» ٥٤ عیسی جواب ایذا: «اَگه مه به خوم جلال هَادَم، جلال مه ارزشی اینین. اُکِ به مه جلال اَدَه بَبِ اَسْمُنِی مَن، هَمَن که شما اَگین: اُ خدامن. ٥٥ شما به اُ ناشناسی، ولی مه به اُ اَشناسُم. اَگه بَگم به اُ ناشناسُم، مِثه شما دورومُش اَبَم. ولی مه به اُ اَشناسُم و کَلِم اُ رو اَنجُم اَدَم. ٥٦ جَد شما اِبَرایم شادی شَکِه که روز مه نُو بیگینه؛ اُ ایدی و خوشحال بو.» ٥٧ پَ یهودین به عیسی شُگو: «تو هنوز پنجاه سال اِدنی، به اِبَرایم اِتدین؟» ٥٨ عیسی به اَش اَیگو: «حکیکتا، بَهْت اَگم، کِبل اُ اَیکه اِبَرایم بَشت، مه هَسْتُم!» ٥٩ پَ اَش سَنگ شُسی تا به عیسی سَنگسار بُکَن، ولی عیسی به خوش زَفْت اَیکه و اُ معبد دَر بو.

٩

شفاى کور مادرزاد

١ عیسی آیه جایی رَد شَبو، که به به یه مَرَدی ایدی که کور مادرزاد. ٢ شاگردنِش اُ شُرسی: «اُستاد، به خاطر گناه کِن که ای مَرَد کور و اُنیا هُنَدِن؟ به خاطر گناه خوشن یا بَب و مُمش؟» ٣ عیسی جواب ایذا: «نه خوش گناه اَیکردن، و نه بَب و مُمی؛ بلکه اِبطو بو تا کاروی خدا دَر اُنماین بُو. ٤ تا روزن بایه کاروی کسی که به مه اِیفرستادِن اَنجُم هَادِیم؛ شُو اَبودن، و کسی ناتون توو شو کاری بُگن. ٥ تا موکعی که توو دنیا، نور دنیا هَسْتُم.» ٦ عیسی ای گپ ایزه و روزمین نُف اَیکه، با هُو نُو خو گِل اِیساخت بعد اُ گِل و اُ چَهْموِی اُمُرد کور اِیموشی ٧ و به اُ اَیگو: «پَرَه و توو حوضی سیلوآم بُشو.» سیلوآم یعنی فرستاده بودن. پَ اُ کور زَه و ایشوشت، و و اُ چَهْموِی بینا بَرگشت.

٨ همسادَن و کسونی که پشته به اُ موکع گدایی شُدیده، شاگو: «مَگه ای هَمو مَرَدو نَن که سَنِشت و گدایی شَکِه؟» ٩ بعضی اُ اَش شُگفت: «هَمَن.» بکیه

شُكِّفَتْ: «نه شبیه شن.» ولی اُهمش شُگُو: «مِه هَمُو آم.»^{۱۰} اُ شُپُرسی: «بَ چطوکا چَهْمُنْت واز بو؟»^{۱۱} اُ جواب ایدا: «یه مَرْدی که نُمی عیسانه، گِل درست ایکه و به چَهْمُنْم ایموشی و ایگُو ”توو حوضی سیلوآم بَره و بُشو.“ بَ رَفْتُم، اُمشوشْت و چَهْمُنْم اَدیدِن.»^{۱۲} اُ شُپُرسی: «اُ کان؟» جواب ایدا: «نادونُم.»

^{۱۳} بَ به اُ مَرْد که پشته کور هَسْتَه، پهلو عالموی فرقه فَریسی شُوا.^{۱۴} اُ روزی که عیسی گِل درست ایکرده و چَهْمُش واز ایکرده، شنبه مُقَدَّس.^{۱۵} بَ فَریسی هَم اُ سْوَال شُکِه که چطوکا چَهْمُنْمی واز بو. اُ مَرْد کور جواب ایدا: «اُ به چَهْمُنْم گِل ایموشْت و اُمشوشْت و حالا اَدیدِم.»^{۱۶} بعضی فَریسی شُکِّفَتْ: «ای مَرْد اُ طَره خدا نَن، چونکه قانون شنبه مُقَدَّس رعایت ناکن.» ولی بکیه شُکِّفَتْ: «چَطُو آدمی که گناهکارِن اَتون ایطو نِشْنه و معجزه تُو اُنْجَم هاده؟» و میونشُ اختلاف گفْت.^{۱۷} بَ یه بار دِگه اُ اُ کور شُپُرسی: «تو درباره اُ چه آگی؟ چونکه اُ چَهْمُوِ تورو واز ایکرِدِن.» اُ مَرْد جواب ایدا: «اُ یه پیغمبرِن.»

^{۱۸} یهودی باور شُنْکِه که اُ مَرْد کور هَسْتَه و چَهْمُنْمی واز بوْدِن، تا ایکه به بَ و مِم اُ مَرْدو که چَهْمُنْمش واز بوْدَه صدا شُکِه^{۱۹} و اُ اَش شُپُرسی: «ای پُس شُمان، هَمُو که اَگین کور واز دنیا هُنْد؟ بَ چَطُون که حالا اَدیدِن؟»^{۲۰} بَ و مُمی جواب شُدا: «اَدونیم که ای پُسْمِن و کور واز دنیا هُنْد.^{۲۱} ولی ما نادونیم که اُ حالا چَطُو اَدیدِن، و نادونیم که چَهْمُش واز ایکرِدِن. اُ خوش بُپُرسی. اُ خوش گین و درباره خویی گپ اَرَنْت.»^{۲۲} بَ و مُمی به خاطر ایکه اُ یهودی شاتِرسی ایطو شُکِّفَتْ. چونکه یهودی پیشته توافق شُکرده که اگه کسی اعتراف بُکن عیسی هَمُو مسیح موعودِن، به اُ اُ عبادتگاه یهودی دَر بُکنن.^{۲۳} به همی خاطر که بَ و مُمش شُکِّفَتْ، «اُ خوش گین؛ اُ خوش بُپُرسی.»

^{۲۴} بَ یه بار دِگه به اُ مَرْد که کبلا کور، صدا شُکِه، به اُ شُکِّفَتْ: «به خدا جلال هاده! ما اَدونیم که عیسی یه مَرْد گناهکارِن.»^{۲۵} اُ مَرْد جواب ایدا: «ای که اُ گناهکارِن نادونُم. یه چیز اَدونُم، اَنَم ایکه کور هَسْتَرْم، و الان اَدیدِم.»^{۲۶} اَش به مَرْدی که چَهْمُش واز بوْدَه شُکِّفَتْ: «با تو چه ایکه؟ چَطُو چَهْمُنْت واز ایکه؟»^{۲۷} اُ جواب ایدا: «مِه که کبلا بهت اُمگُو، شما گوش نادین؛ به چه تاوات دوباره پِشْنوین؟ مگه شما هم تاوات شاگرد اُ بَشین؟»^{۲۸} اَش دِشْنُمی شُدا، شُگُو: «تو شاگرد اُبی! ما شاگرد موسای پیغمبریم.»^{۲۹} ما اَدونیم خدا با موسی گپ ایزِدِن. ولی نادونیم ای مَرْد، اُ کا هُنْدِن.»^{۳۰} اُ مَرْد به اَش جواب ایدا:

«عجیب! ای مرد چهموی مه واز ایکه، و شما هنوز نادونین آ کا هندن. ۳۱ ما آدونیم که خدا به صدای گناهکارن گوش ناده، ولی آگه کسی خداپرست بَشت و خواسته اُ رو آنجُم هاده، خدا به صدای اُ گوش آده. ۳۲ آ هَمُو اُول دنیا تا الان اَبداً شنیده نبودن که کسی چهموی یه کورِ مادرزادُ واز بکن. ۳۳ آگه ای مرد اُ طَرَه خدا نَهسته، هیچ کاری ایناتونست بکن.» ۳۴ اُسُ جواب شدا: «تو که سر تا پا توو گناه و دنیا هندی. حالا، به ما درس آدای؟» پَ به اُ دَر شَکه.

۳۵ عیسی ششنت که به اُ مرد دَر شکرِدن، به اُ پیدا ایکه و ایگو: «به پَس انسان ایمن اَنه؟» ۳۶ اُ جواب ایدا: «سرورم، بگه کِن تا به اُ ایمن بیارم.» ۳۷ عیسی به اُ ایگو: «تو به اُ دیدن! هَمُن که الان با تو گپ آردن.» ۳۸ اُ ایگو: «سرورم، ایمن اَمستین.» و به عیسی پرستش ایکه.

۳۹ عیسی ایگو: «مه بی حکم کِردن به ای دنیا هَندم، تا کسوی که کورن بیگین و کسوی که آگین کور بَسن.» ۴۰ بعضی اُ فریسی که آجا هَسترن، وختی ای گپون ششنت، شگو: «ما هم کوریم؟» ۴۱ عیسی به اُسُ ایگو: «آگه کور هَسترن تقصیری نَهسته؛ ولی حالا که آگین: ما آگینیم، تقصیرکار آمونین.

۱۰

مه سالار گهر خُب هَستَم

۱ «حکیکتا، بهت اگم، اُ که اُ دَر داخل گاش گهرُ نبو، بلکه آدیوال بالا آره که آ یه راه دِگه ای داخل گاش بوده بَشت، دُز و راهزَن. ۲ ولی اُ که اُ دَر داخل بُبو، سالار گهرُن. ۳ دَرین، دَر بهش واز آگن و گهرُ به صدای اُ گوش آگشَن؛ اُ به گهرُ خو و اُ م صدَا اگنت، و به اُسُ دَر آبره. ۴ وختی همه گهرُ خو دَر ایبرد، جلوتَه آ اُسُ آرت و گهرُ دُمبالش آرن، بی چه که صداس آشناسن. ۵ گهرُ دُمبال غریبه نازن، بلکه آزش دَر آرن، چونکه صدای غریبه نُو ناشناسن.»

۶ عیسی ای مَثَلُ بهشُ ایگو، ولی اُسُ شَنفَهمی که عیسی بهشُ چه آگفتن.

۷ پَ عیسی یه بار دِگه بهشُ ایگو: «حکیکتا، بهت اگم، مه بی گهرُ، دَر هَستَم؛ ۸ اُسُ که گبل آ مه هَندن، همه دُز و راهزَن، ولی گهرُ به اُسُ گوش شندا. ۹ مه دَر هَستَم؛ هرک آراه مه داخل بَشت نجات پیدا آگن، داخل آره و صرا آتا و چراگاه پیدا آگنت. ۱۰ دُز نِتا مگه بی دُزی و گشتن و نابود کِردن؛ مه هَندم تا اُسُ زندگی شَبشه و اُ رو پَر شَبِشت.

۱۱ «مه سالار خُب هَستَم. سالار خُب جِنِ خو دَر راه گهرُ آدِت. ۱۲ کسی که

جیره خوارن و سالارَن و گهرُ مال اُنین، هَرَوَه بیگینه گرگ اَهْنَدین، به گهرُ ول اَکنت و دَر اَرَه و گرگ به گهرُ حمله اَکنت و تاک و پراکش اَکنت. ^{۱۳} جیره خوار دَر اَرَه، بی چه که فقط جیره خوارن و توو فکر گهرُ نَن. ^{۱۴} مه سالار خُب هَسْتُم. مه به گهرُ خو اَشناسُم و گهرُ مَم به مه اَشناسَن، ^{۱۵} هَمُطو که بَپ اَسْمَنی به مه اَشناسَه و مه به بَپ اَسْمَنی اَشناسُم. مه جُنِ خو به گهرُ اَدَم. ^{۱۶} مه گهروی دِگه اَمَهسْتَن که اَیِ گاش نَهَن. بایه به اَشُ هم بیارُم و اَشُ به صدای مه گوش اَدَن. اُغایه یه گله اَبَن بایه سالار. ^{۱۷} به اَبی خاطر، بَپ اَسْمَنی به مه دوست ایشَه که مه جُنِ خو اَدَم تا دوباره اُ رو پس بَگَرُم. ^{۱۸} هیچک جُنُم اَیِ مه ناگنت، بلکه مه به میل خوم اُ رو اَدَم. مه کُدرت و اقتدار اَمَسْتِن اُ رو هادَم و کُدرت و اقتدار اَمَهه اُ رو پس بَگَرُم. اَبی حُکم اَبَپ اَسْمَنی خو اَمِگَفْتِن.»

^{۱۹} به خاطر اَبی گَپ، یه بار دِگه میون یهودیُن اختلاف گفَت. ^{۲۰} عدَه زیادی اَشُ شُگفَت: «اُ زاریش و گنوغِن؛ به چه به اُ گوش اَدادین؟» ^{۲۱} بعضی شُگفَت: «ایشُ گَپن یه زاری نَن. مگه زار اتون چَهْموی کورُن واز بَکُن؟»

مه و بَپ یکیم

^{۲۲} اُ زَمَن توو شهر اورشلیم عید وقف معبد یهود. زمستون هَسْتَه ^{۲۳} و عیسی داخل معبد، تو چارطابی سُلیمَن راه شَرَه. ^{۲۴} بَپ یهودیُن دور عیسی جمع بوَدَن و شُگفَت: «تا کی توو شک مَبِکَرْدَنی؟ اگه تو مسیح موعودی، واضح به ما بَگه.» ^{۲۵} عیسی جواب ایدا: «مه بهت اَمگو، ولی شما باور ناگنن. کاروی که مه به نُم بَپ اَسْمَنی خو اَکْنُم، درباره مه شهادت اَدَن. ^{۲۶} ولی شما باور ناگنن، چون اَگهرُ مه نَهین. ^{۲۷} گهروی مه به صدای مه گوش اَدَن؛ مه به اَشُ اَشناسُم و اَشُ اَبی مه اَتان. ^{۲۸} مه بهشُ زندگی اَبدی اَدَم، و اَبدا هلاک ناَبَن. هیچک به اَشُ اَدَس مه ناچرگونه. ^{۲۹} بَپ اَسْمَنی مه که اَشُ به مه ایدا دِن اَ همه گیتِرِن، و هیچک ناتون اَشُ اَدَس بَپ بَچرگونه. ^{۳۰} مه و بَپ یکیم.»

^{۳۱} یه بار دِگه یهودیُن سنگ شُسی تا بی عیسی سنگسار بَگَن. ^{۳۲} عیسی بهشُ ایگو: «مه کاروی خُب زیادی اَطَرَه بَپ بهت نِشَن اَمدا. به خاطر کم یه تا اَشُ تاوا سنگسارم بَکْنین؟» ^{۳۳} یهودیُن جواب شُدا: «به خاطر کار خُب نین که ماوا سنگسارت بَکْنیم، بلکه به خاطر این که گُفر اَگفتی، چونکه آدمی و به خوت خدا اَگِی.» ^{۳۴} عیسی بهشُ جواب ایدا: «مگه توو شریعت شما نوشته نبوَدَن که «مه اَمگو، شما خداؤنن؟» ^{۳۵} اگه خدا به اُ کسوی که گَلَم خدا بهشُ رَسیدَن،

'خداؤن' اِگت - و ایی آدونیم که هیچ کسمتی آنوشته نُوی مُقَدَّس بی اعتبار نابو - ^{۳۶} پ چطو به کسی که بپ به ا تقدیس ایگردن و وا ایی دنیا ایفرستادن، اگی "کفر اگفتی"، فقط به خاطر ایکه که اُمگو: "پس خدام"؟ ^{۳۷} اگه کاروی بپ خو انجم نادَم، پ به مه ایمن میاری. ^{۳۸} ولی اگه کاروی بپ خو انجم آدم، حتی اگه به مه ایمن نِتارین، به ا کار ایمن بیارین تا بدونین و باورت بُو که بپ دَر مِن و مه دَر بپ. ^{۳۹} پ یه بار دِگه شخواست که گیری ایگردنن، ولی عیسی ا دَس ا ش دَر ره.

^{۴۰} دوباره عیسی به ا پل رود اُردن ره، و اجا مُند، هَمو جایی که یحیی اولو تَعْمید شدا. ^{۴۱} خیلُ پهلوی عیسی هُندن. ا شُ شگو: «یحیی هیچ نِشنه و معجزه اینکه، ولی یحیی هرچه درباره ایی مرد ایگو، راست هَسته.» ^{۴۲} خیلُ اجا به عیسی ایمن شوا.

۱۱

مرگ ایلعازر

^۱ یه مرد که نَمی ایلعازر مریضة. ا مال داهات بیت عَنیا هَسته، هَمو داهاتی که میریم و داداش مارتا مال ا جاترن. ^۲ میریم هَموزنی که به پاهوی خداوند عیسی عطر ایموشی و با مودنِش پاهوی عیسائو خشک ایکه. و کاکاش ایلعازر مریض. ^۳ پ داداهوی ایلعازر به عیسی خبر شفرستا، شگفت: «سرورم، ا که خاطری تَو مریضن.» ^۴ ولی وختی عیسی ایی خبر ششنت، ایگو: «ای مریضی وا مرگ تموم نابو بلکه بی جلال خدان، تا پس خدا ا طریق ا جلال پیدا بگن.» ^۵ عیسی، خاطر مارتا و داداش و ایلعازر شواسته. ^۶ پ وختی ششنت که ایلعازر مریضن، دور و دِگه هَمو جایی که هَسته، مُند.

^۷ بعدی به شاگردن خو ایگو: «یپی دوباره به منطکه یهودیه بریم.» ^۸ شاگردنِش به ا شگفت: «اُستاد، خیلُ وه نین که یهودین شواسته سنگسارت بگنن، تو دوباره تَو اجا پری؟ ^۹ عیسی جواب ایدا: «مگه روز، دوازده ساعت نین؟ ا که توو روز راه بره، سرپا نازن، به خاطر ایکه نور ایی دنیاو اگینه. ^{۱۰} ولی ا که توو سُوراه بره، سرپا ارنت، چونکه نور توو وجودش نین.» ^{۱۱} بعد ایی که عیسی ایی گپن ایزه، بهش ایگو: «دوستم ایلعازر خوافتن، ولی ارم تا بیداری بگنم.» ^{۱۲} شاگردن به ا شگفت: «سرورم، اگه خوافتن، حالی خُب اَبو.» ^{۱۳} عیسی در مورد مرگ ا گپ شَره، ولی شاگردن گمن ساکه منظورش این که

ایلعازر خوفین تا استراحت بُکن. ^{۱۴} اُغایه عیسی واضح به اُس ایگو: «ایلعازر مُردن، ^{۱۵} و به خاطر شما خوشحالم که اُجا نَهسْتَرُم، تا بلکه شما ایمن بیارین. ولی حالایی تا پهلو اُپریم.» ^{۱۶} پَ توما، که بهش جمول شاگو، به شاگردن دِگه ایگو: «یپی ما هم پریم تا با اُپریم.»

مِه هَسْتُم قیامت و زندگی

^{۱۷} وختی عیسی به اُجا رسی، ایفهمی چهار رون که به ایلعازر توو گبر شنهانین. ^{۱۸} داهات بیت عَنیا نِزیک شهر اورشلیم و تا اُجا فاصله اش سه کیلومتر. ^{۱۹} یهودین زیدای پهلو مارتا و میریم هُنْدَرَن تا به خاطر مرگ کاکاش اُزْمَش بُگَن. ^{۲۰} پَ وختی مارتا شِسْتُت که عیسی اُجا اُهْنِدِن جلو راهی رَه، ولی میریم توو لَهَر نِشْتَه. ^{۲۱} مارتا به عیسی ایگو: «سرورُم، اگه ایجا هَسْتِری کاکام اینامرد. ^{۲۲} ولی اَدونُم که حتی همی حالا هم هرچه اُ خدا بخوای، خدا به تو اَدِت.» ^{۲۳} عیسی به اُ ایگو: «کاکات دوباره زنده اَبو.» ^{۲۴} مارتا به اُ ایگو: «اَدونُم که توو روز قیامت دوباره زنده اَبو.» ^{۲۵} عیسی به اُ ایگو: «مِه هَسْتُم قیامت و زندگی. هَرک به مه ایمن بیاره، حتی اگه پِمره، دوباره زنده اَبو. ^{۲۶} و هَرک زدن و به مه ایمن ایشَه، هیچ وَه نامِرِت؛ اِی بَور اُکُنِ؟» ^{۲۷} مارتا ایگو: «بله، سرورُم، مه ایمن اَمَه که تو مسیح موعود، پُس خدایی، هَمُو که بایه وا اِی دنیا بیاد.»

^{۲۸} وختی مارتا اِی ایگو رَه و جار دادا خو میریم ایزَه، یه گوشه شیکشی بِهش ایگو: «اُستاد اینجان و جارت اَزْدِن.» ^{۲۹} میریم وختی اِی شِسْتُت، درجا بلند بو و پهلو عیسی رَه. ^{۳۰} عیسی هِنو داخل داهات نبوده، بلکه هنوز هَمُو جایی هَسْتَه که مارتا جلو راهی رَفْتَه. ^{۳۱} یهودینی که با میریم توو لَهَر هَسْتَرِن و به اُ اُری شاکه، وختی شُدی میریم درجا بلند بو و دَر بو، دُمبالی رَفْتِن. اُس گَمَن شاکه میریم پهلو مقبره اَرَفْتِن تا اُجا گیریک بُگَن. ^{۳۲} وختی میریم به اُجا که عیسی هَسْتَه رسی و به اُ ایدی، به پاهوش گفْت و ایگو: «سرورُم، اگه ایجا هَسْتِری کاکام اینامرد.» ^{۳۳} وختی عیسی ایدی که میریم گیریک اِکِرْدِن و یهودینی که واکلی هَسْتَرِن هم گریک شاکه، دَر روح خو خیلی غمگین بو و بدطورکا پریشون بو. ^{۳۴} عیسی اِپُرسی: «به اُ گمجا تُناهاْدِن؟» اُس به اُ شُگفْت: «سرورُم، بُدو و بیگین.» ^{۳۵} عیسی گریک ایکه. ^{۳۶} پَ یهودین شُگفْت: «نگاه بُگنی چکه خاطری شواسته!» ^{۳۷} ولی بعضی اُس شُگفْت: «کسی که چَهْمُو اُ مَرْد کور واز ایکه، ایناتوست جلو مُردِن اِی مَرْد هم بِگنْت؟»

عیسیٰ بہ ایلعازر زندہ آگن

۳۸ عیسیٰ، دوبارہ خیلی غمگین بو، پہلو مقبرہ ہُند۔ مقبرہ، یہ غاری کہ جلو دهنہ اش یہ سنگ گپی شُنهاده۔ ۳۹ عیسیٰ ایگو: «سنگ پل ہادی.» مارتا دادای میت بہ عیسیٰ ایگو: «سرورم، الان دگہ بو ایگفتن، چون چہار رون کہ مُردن.» ۴۰ عیسیٰ بہ اُ ایگو: «مگہ بہ تو اُمنگو کہ آگہ ایمن بیاری، جلال خدائو آگینی؟» ۴۱ پ اُش سنگ پل شُدا۔ عیسیٰ بہ آسمن نگاہ ایکہ و ایگو: «بب، شُکرت اکنم کہ گپ مہ تیشنن۔ ۴۲ مدونست کہ تو ہمیشہ گپ مہ آشنووی۔ ولی ایی بہ خاطر مردمی کہ ایجا ووستادین، اُمگو تا ایمن بیارن کہ تو بہ مہ اِدفرستادین.» ۴۳ عیسیٰ ایی گپن ایزہ و بعد وا صدای بلند جار ایزہ: «ایلعازر، در بُدوا!» ۴۴ مردی کہ مُردہ، با دس و پای کفن بستہ و دسَمالی کہ دور روی شُدیچیدہ، صرا ہُند۔ عیسیٰ بہ اُش ایگو: «بہ اواز بگنی و بوالی برہ.»

نکشہ کتل عیسیٰ

۴۵ پ خیلی آ یهودین کہ وا میریم ہُندرن، و شُدی کہ عیسیٰ چہ ایکہ، بہ اُ ایمن شُوا۔ ۴۶ ولی بعضی اُش پہلو عالموی فرقه فریسی رفتن و بہ اُش آ کاری کہ عیسیٰ انجم ایدادہ، واخبر شُکہ۔ ۴۷ پ کاهنوی گپ و فریسی جلسہ شُکہ، شُگفت: «چہ بکنیم؟ چونکہ ایی مرد نیشنہ و معجزہ نُوی زیادی انجم آدہ۔ ۴۸ آگہ بوالیم ہمیطو پیش برہ، ہمہ بہ اُ ایمن آتارن، و رومی آتان، ہم معبدم آگیرن و ہم ملتَم آ توو مُشتیم در آتارن.» ۴۹ ولی یہ تا اُش، کہ قیافا نُمش، و اُ سال کاهن گپوئہ، بہ اُش ایگو: «شما ہیچی نادونین ۵۰ نافہمین کہ بہ شما بہترن کہ یہ نفر بہ خاطر کوم بمرت، تا ایکہ ہمہ ملت ہلاک بشت.» ۵۱ قیافا ایی گپ آ خوش اینگو، بلکہ بہ خاطر ایکہ اُ سال کاهن گپوئہ، پیشگوی ایکہ کہ عیسیٰ بہ خاطر ملت اُمرت، ۵۲ نہ فقط بہ خاطر ملت، بلکہ بہ خاطر جمع کُردن و یکی کُردن چوکون خدا کہ توو تموم دنیا پخشن۔ ۵۳ پ، اُہمور و نکشہ کتل عیسائو شُکشی۔

۵۴ بہ خاطر ہمی عیسیٰ دگہ علنی میون یهودین رفت و آمد ایناکہ، بلکہ اُجا بہ شہر اِفرایم جایی کہ نَزیک لردکی رَہ و با شاگردن خو اُجا مُند۔

۵۵ عید پسخ یهودی نَزیک، و اطرافو خیلی کبل آ پسخ وا اورشلیم رفتن تا رسم و رسوم پاک بودنش انجم ہادن۔ ۵۶ اُش ہوا عیسیٰ شاگردی و ہمو موع کہ توو معبد ووستادرن، بہ ہمیدگہ شاگو: «چہ گمن آگنی؟ یعنی اصلا بہ عید

نِتا؟»^۷ ولی کاهنوی گپ و قریسی دستور شُدادَه که آگه کسی آدونه عیسی گُجان، بایه به اُسُ خبر هادِه تا ایبِگرن.

۱۲

میریم به عیسی عطر ایموشی

۱ شیش رو کبلَ عید پَسَخ، عیسی به داهات بیتِ عَنیا، جایی که ایلعازر زندگی شَکِه هُند، ایلعازر هَمَن که عیسی به اُ مُردُتُن زنده ایکرده. ۲ پَ اُجا به خاطر عیسی شُم شُدا. مارتا پذیرایی شَکِه و ایلعازر یه تا اُ کسونی که با عیسی سر سفره نِشَتَه. ۳ هَمُو موکع، میریم یه شیشَه عطر کیمتی اَسنبل خالصُ که تقریباً نیم لیتر ایسی و رو پاهوی عیسی ایموشی و پاهوی اُ رو با موذِنش خشک ایکه، طوری که لَهَر اُ بوی اُ عطر پُر بو. ۴ ولی یهودای اَسخَریوط، که یه تا اُ شاگردنِ عیسی، و بعدا به عیسی تحویل دشمن ایدا، ایگو: ۵ «به چه ایی عطر که کیمتی گد سیصد دینارن، فروخته نبو، و پولی به فَخیرن داده نبو؟» ۱ یهودا ایی ایگو نه به خاطر ایکه توو فکر فَخیرن، بلکه به ایی خاطر که دُز هَسْتَه؛ کیسه پول خرجی گروه دَس اَنه و اُ پولی که پهلوش شاناه، شُدزی. ۷ پَ عیسی ایگو: «کاری بَهش تَبو! چونکه ایی عطرُ به روز کفن و دفن مِه نگه ایکرده. ۸ به فَخیرن همیشه با خوتُ نَهه، ولی به مِه همیشه تُنی.»

۹ جمعیت گپی اُ یهودین، وختی شُفهمی عیسی اُجان، هُندن تا نه فقط به عیسی، بلکه به ایلعازر هم که عیسی به اُ مُردُتُن زنده ایکرده، بیگیئن. ۱۰ پَ، کاهنوی گپ نَکشه شُکشی که به ایلعازر هم بُگشن، ۱۱ به چه که باعث بوده خیلی اُ یهودین به اُسُ پشت بُگتن، و به عیسی ایمن بیارن.

ورود شاهانه عیسی

۱۲ صباش، جمعیت گپی که به عید پَسَخ هُندرن، وختی شُشَنوت که عیسی به شهر اورشلیم اُهندن، ۱۳ پیشوی مُغ تو دستشُ شَگِه و جلو راه عیسی رَفتن. اُسُ وَا صدای بلند شاگو:

«نجات هادَه!»

مُبارکن اُ کسی که

به نُم خداوند اُتات،

مُبارکن پادشاه کوم خدا!»

۱۴ عیسیٰ کَرِهَ الاغی پیدا ایکه و سوار بو؛ هَمُطُو که توو کتاب زکریای پیغمبر نوشته بودن:

۱۵ «مَتِرس! ای اورشلیم، دُختِ کوه صَهیون،

بیگین پادشاهت آتا،

اُ سوار کَرِهَ الاغ آتا!»

۱۶ شاگردُنی، اولش ایی چیزُ شَنَفَهَمی، ولی وختی عیسیٰ بعد ا مرگی زنده بو، یادشُ هُند که ایی چیزُ توو نوشته نُوی مُقَدَّس دربارهُ اُ نوشته بودن و با اُ هم می کارنُو شُکِرَدَه.

۱۷ هَمُو جماعتی که وختی عیسیٰ به ایلعازر اُ مقبره صدا ایکه و اُ مُردُنن زنده ایکه باهاش نَرِن، یک ریز ایی اتفاقُ به بکیه شهادت شادا. ۱۸ دلیل ایکه اُ جماعت جلو راه عیسیٰ رَفَتَن ایی که، شُشُنَت عیسیٰ ایی نِشُنَه و معجزهُ اُنْجُم ایداده. ۱۹ پَ عالموی فرقه قَریسی به همدِگه شُگفت: «آدیدین که کاری اُ دستتُ بر نِتا؛ نگاه بُکِنین همه دُنیا ایی اُ رَفَتَن.»

یونانیون پی ملاقات با عیسیٰ

۲۰ میون کسونی که توو عید پِسَخ پی عبادت به اورشلیم هُندَرَن، یه عده یونانی نَرِن. ۲۱ اُشُ پهلوی فیلیپُس هُندَن، فیلیپُس مالِ شهر بیت صِیدا توو منطقه جلیل، اُشُ به فیلیپُس شُگفت: «جناب، ماوات به عیسیٰ بیگینیم.» ۲۲ فیلیپُس رَه و به آندریاس ایگو، و فیلیپُس و آندریاس هر دوتاشُ رَفَتَن و به عیسیٰ شُگفت. ۲۳ عیسیٰ به اُشُ ایگو: «موکع مرگ و زنده بودن پُس انسان رَسیدِن. ۲۴ حکیکتا، بَهتُ اگم، اگه دُنه گندم توو خاک نِکت و نَمِرِت، تهنا آمونه؛ ولی اگه پِمره، زیاد بَر ایدِه. ۲۵ کِسی که خاطر جُن خو شِوا، اُ رو اُ دَس اِدِت. ولی کسی که توو ایی دُنیا اُ جِنِ خو نفرت ایبَشِه، اُ رو پی زندگی اَبَدی نگه اگن. ۲۶ اگه کسی به مِه خِذمت اگن، بایه دُمباله رو مِه بَشِت؛ و جایی که مِه هَسْتُم، خادم مِه هم اُجان. اگه کسی به مِه خِذمت بُگن، بَپ اَسْمَنی به اُ حرمت اگنت.»

عیسیٰ ا مرگ خو گپ اَرَنَت

۲۷ «حالا جُنِ مِه پریشونن. چه بگم؟ بگم، ”ای بَپ! به مِه ایی زَمَن سخت نجات هاده؟“ ولی مِه وا خاطر ایی زَمَن سختین که وا ایی دُنیا هُندَم. ۲۸ بَپ، نُم

خو جلال هاده! « بعد صدای آسمن هند که: «جلال امدادن و دوباره جلال آدم». ۲۹ جمعیتی که اجا و استادین و اپی صدائو ششنت، شگو که «استون». بکیه شگو: «یه فرشته و ا گپ ایزدن». ۳۰ عیسی به اش ایگو: «اپی صدا پی شما هسته، نه پی مه. ۳۱ حالا موع حکم کِردن به اپی دنیان؛ حالا رئیس اپی دنیا در کردونده ابو. ۳۲ و مه وختی بالای صلیب کشیده بشم، پی همه مردم طره خوم اکشم». ۳۳ ا ای ایگو، تا نشن هاده که کرارن چطوکا بمرت. ۳۴ پ جماعت شگو: «طِبک ا چیزی که اتورات مثنوتن، مسیح موعود تا ابد زنده آمونه، پ چطون که اگی پس انسان بایه به صلیب ایبکشن؛ اپی پس انسان کین؟» ۳۵ عیسی به اش ایگو: «یه خو دگه، نور میون شمان. تا موکی که به نور تهه، راه بری، نکه تاریکی به شما بگنت. ا ک توو تاریکی راه آرت، نادون کا آرت. ۳۶ تا موکی که به نور تهه، به نور ایمن بیارین تا چوگن نور بشین.»

پی ایمنی مردم

عیسی وختی اپی گپن ایگو، ا اجا ره و به خوش اش زفت ایکه. ۳۷ با ایکه عیسی ابطو نشنه و معجزه نوي زیادی جلو چهمن اش انجم ایداده، هنو به ا ایمن شنوا. ۳۸ تا ان گپی که اشعیای پیغمبر ایگفته انجم بشت:

«ای خداوند، ک پیغم مائو باور ایگردن،

و بازوی خداوند به ک نماین بودن؟»

۳۹ پ اش شنتونست ایمن بیان، چونکه اشعیای دوباره ایگو:

۴۰ «ا چهمنش کور ایگردن،

و دلش سنگ ایگردن،

تا نکه یه وخت با چهم خو بیگینن،

و با دل خو بفهمن، و بریگردن

و مه شفارش هادم.»

۴۱ اشعیای به اپی خاطر اپی چیز ایگو که جلال عیساو ایدی و درباره ا گپ ایزه.

۴۲ با اپی حال، حتی خیلی ا گپزن کوم یهود هم به عیسی ایمن شوا، ولی ا ترس فریسی، ایمن خو اعتراف شنکه، تا نکه ا عبادتگاه درش بگنن. ۴۳ پی چه که اش عزتی که ا طره آدموته بیشته ا عزتی که ا طره خدائه دوست شهسته.

عیسی هند تا به دنیا نجات هاده

۴۴ و عیسی و صدای بلند ایگو: «هرک به مه ایمن بیاره، نه به مه، بلکه به

کسی که به مِه ایفرستادین ایمن ایواردین.^{۴۵} و هَرکَ به مِه ایدی، به کسی که به مِه ایفرستادین ایدیدین.^{۴۶} مِه مِته یه نور وا اپی دنیا هُندَم تا هَرکَ به مِه ایمن بیاره، توو تاریکی نمونه.^{۴۷} آگه کسی گلم مِه تُو بَشنوه، ولی اُ رو آنجُم نده، مِه تَهَم که به اُ آدم محکوم اکنم؛ چونکه مِه تَهَندَم تا دنیا تُو محکوم بکنم، بلکه هُندَم تا دنیا تُو نجاتش هادَم.^{۴۸} بی کسی که به مِه رَد بکن و گلم مِه تُو کبول نکن، کسی دِگه هَن که پَهش حُکم اکن؛ هَمو گلمی که اُمگفتین، توو روز قیامت به اُ حُکم اگنت.^{۴۹} بی چه که مِه اُ طَرَه خوم گپ اُمزَدن، بلکه پی که به مِه ایفرستا خوش به مِه فرمن ایدادین که چه بگم و ا چه گپ بزئم.^{۵۰} و مِه اَدونم که فرمن اُ زندگی ابدین. پ اُنچه که اگم، درست هَمو چیزین که بپ به مِه ایگفتین.»

۱۳

عیسی پاهوی شاگردن آشوره

۱ کبل ا عید پَسَخ، عیسی ایفهمی که موکی هُندین تا ا اپی دنیا پهلوی بپ آسمنی بره، عیسی به شاگردن خو که توو اپی دنیا دوست ایشسته تمام و کمال محبت اییکه.

۲ موکع شُم بو. ابلیس پشته ا اپی توو دل یهودای آسخریوط، پُس شمعون، ایناهاده که به عیسی تحویل دشمن هاده.^۳ عیسی که شَدونست که بپ همه چی دَس ا ایدادین و ا طَرَه خدا هُندین و پهلوی خدا بَرَاگِردت،^۴ ا پا شُم بلند بو عیسی عبا ا گر خو دَر ایوا و حوله ایسی، و به کمر خو ایبست.^۵ بعد هُو توو لگن ایرخت و شروع اییکه به شوشتن پاهوی شاگردن و با حوله ای که به کمر خو ایبسته خشک شکه.^۶ وختی به شمعون پطرس رسی، ا به عیسی ایگو: «سرورم، تو تَوَا پای مِه تُو بُشوری؟»^۷ عیسی جواب ایدا: «الان نافهمی چه اگردم، ولی بعد افهمی.»^۸ پطرس به ا ایگو: «نه اصلا ناوالم پاهوم بُشوری!» عیسی جواب ایدا: «آگه به تو نشورم دِگه وا مِه سهمی اتی.»^۹ شمعون پطرس به عیسی ایگو: «سرورم نه فقط پاهوم، بلکه دَسوم و سَرَم اَم بُشو!»^{۱۰} عیسی جواب ایدا: «ا ک جُن خو ایشوشتن، نیاز به شوشتن اینین، به جز پاهوش. چونکه سرتا پا پاکین. شما پاکین، ولی نه هَمَت.»^{۱۱} چون عیسی شَدونست ک به ا تحویل دشمن اده، و به همی خاطر ایگو: «همه شما پاک نهن.»

۱۲ بعد ا اپی که عیسی پاهوی اش رو ایشوشت، عبا خو ایبوشی و دوباره سر

سفره شُم نِشت. و به اَشْ ایگو: «أُنچه باهاتُ أمکه، تُفهمی؟^{۱۳} شما به مه اُستاد و سرور صدا آگتی و درست هم آگین، چونکه هَسْتُم.^{۱۴} پَ آگه مه که سرور و اُستاد شمام پاهوی شمائو اُمشوشِتین، شما هم بایه پاهوی همدگه نُو بُشورین.^{۱۵} چون مه یه نمونه بهتُ امدادین، تا شما هم هَمطوری رفتار بُگنی که مه با شما رفتار اُمکِردن.^{۱۶} حکیکتا، بهتُ اگم، نه نوکر آ اریاب خو گیتین، نه فرستاده ا فرستنده خو.^{۱۷} حالا که ای چیرئو ادونین، خوش به حالتُ آگه بهشُ عمل بُگنی.^{۱۸} «اچه اگم درباره همة شما نَن. مه به اَشْ که گزین اُمکِردن، اشناسم. ولی نوشته نُوی مُقدَس بایه به اَنجُم برسه که ”اُ که نُن مه ایخوا، و ا مه دشمنی ایکِردن.“^{۱۹} الان ای کِبَل آ ایکه اتفاق بکت، بهتُ اگم تا زَمنی که اتفاق گفَت، باور بُگنی که مه ا هَسْتُم.^{۲۰} حکیکتا، بهتُ اگم هَرکَ به کسی که مه ا فرِسْتُم کِبول بُگن، به مه کِبول ایکِردن، و هَرکَ به مه کِبول بُگن، به کسی که به مه ایفرِسْتادین کِبول ایکِردن.»

یه تا ا شما به مه تحویل دشمن آده

^{۲۱} عیسی بعد آ ایی که ایی چیرئو ایگو، دَر روح پریشون بو و شهادت ایدا و ایگو: «حکیکتا، بهتُ اگم، یه تا ا شما به مه تحویل دشمن آده.»^{۲۲} شاگردُن به همدگه نگاه شاکیه، حیرون نَرِن که عیسی درباره کِ گپ آزدن.^{۲۳} یه تا ا شاگردُن، که عیسی دوستیش ایسَسْتَه، سر سفره کنار عیسی یه پهلو نِشتَه.^{۲۴} پَ شَمعون پَطْرُس بهش اشاره ایکه تا آ عیسی بپُرسه منظوری وا کِن.^{۲۵} پَ ا شاگرد یه خو به خوش عقب ایبُرد و سر خو به سینه عیسی تکیه ایدا و آزش ایپُرسی: «سرورم، ا کِن؟»^{۲۶} عیسی جواب ایدا: «هَمو کِ وختی ایی پرک نُن توو تاس اَمزَه، بهش اَدَم.» ا غایه پرک نُن توو تاس ایزَه و ا رو به یهودا پُس شَمعون اَسخَریوط ایدا.^{۲۷} یهودا بعد آ ایکه لقمه نُو ایگفت، شَیطن توو جُنی زَه. عیسی به ا ایگو: «هرچه که تووا اَنجُم هادی، زودتَه اَنجُمی هاده.»^{۲۸} ولی هیچتا آ کسوئی که سر سفره نِشترِن، شَنفَهمی عیسی بی چه ایی به یهودا ایگفت.^{۲۹} بعضی گَمَن شُکیه چون کیسه پول خرجی دَس یهودائه، عیسی به ا اگت که: «اچه به عید لازم مَهه بَخَر،» یا ایی که چیزی به فَخیرُ هاده.^{۳۰} بعد آ ایکه یهودا لقمه نُن ایگه، فورنی دَر بو. و شَو.

یه حُکم تازه

^{۳۱} بعد آ دَر بودن یهودا، عیسی ایگو: «حالا پُس انسان جلال ایگه و خدا هم

دَرُ اُ جلال ایگفت. ۳۲ اگه خدا دَرُ اُ جلال ایگه، خدا هم به اُ دَرُ خوش جلال اِدِه و فوراً به اُ جلال اَدِت. ۳۳ ای چوگن، یه خو دِگه با شمام. جُست مِه اگردین و هَمَطُو که به یهودیُن اُمگُو، الان بَهت اُگم که اُجا که مِه اَرَم، شما ناتونی پی. ۳۴ حُکمی تازه بَهت اَدَم، و اُ این که به همدِگه محبت بُگنی. هَمَطُو که مِه به شما محبت اُمکِرِدِن، شما هم بایه به همدِگه محبت بُگنی. ۳۵ اگه به همدِگه محبت بُگنی، همه مردم اَفهیمِن که شاگردوی مِه ایین.»

عیسی اگه پطرس به اُ حاشا اکن

۳۶ شَمعون پَطْرُس ایگُو: «سرورِ مِه، کا اَرَفْتی؟ عیسی جواب ایدا: «تو الان ناتونی جُئی که اَرَم دُمبال مِه پی؛ ولی بعدا اُ پی مِه اُتی.» ۳۷ پَطْرُس ایگُو: «سرورُم، به چه الان ناتونُم دُمبال تو بیام؟ مِه جُنُ خو به تو اَدَم.» ۳۸ عیسی ایگُو: «جُنُ خو به مِه اَدی؟ حکیکتا، بَهت اُگم، تا کبل اُ ایکه کروس بُنگ هادِه، تو سه دُفه به مِه حاشا اکنی.»

۱۴

مِه هَسْتُم راه، حکیکت و زندگی

۱ «دِلت پَریشون نَبِشِت. به خدا ایمن تَبِشِت؛ به مِه هم ایمن تَبِشِت. ۲ توو اَهر بَپ مِه جا زیادِن، اگه ایطو نَهه مگه بَهت مگُو که، اَرَم تا جایی پی شما آمادَه بُگنُم؟ ۳ اگه بَرَم و به شما جایی آمادَه بُگنُم، دوباره اَتام و به شما پهلُو خو اَبَرَم، تا اُجا که مِه هَسْتُم شما هم بَشی. ۴ جایی که مِه اَرَم شما راهی اَدونین.» ۵ توما به عیسی ایگُو: «سرورُم، ما نادونیم تو کا اَری، پَ چَطُو اَتونیم راهی بُدونیم؟» ۶ عیسی به اُ ایگُو: «مِه هَسْتُم راه و حکیکت و زندگی؛ هیچک پهلُو بَپ اَسْمنی نِتا، جز اُ طریق مِه. ۷ اگه به مِه تاشناخت، به بَپ مِه هم تاشناخت؛ اُ پی به بعد به اُشناسین و به اُ تَدیدِن.» ۸ فیلیپُس به عیسی ایگُو: «سرورُم، بَپ به ما نِشْن هادَه، همی به ما بَسِن.» ۹ عیسی به اُ ایگُو: «فیلیپُس، دیروه اُن با شمام و هنو به مِه ناشناسی؟ کِسی که به مِه ایدیدِن، به بَپ هم ایدیدِن؛ چَطُو اَتونی پیگی که «بَپ به ما نِشْن هادَه»؟ ۱۰ باور اَدنی که مِه دَر بَپم و بَپ دَر مین؟ گَپنی که مِه بَهت اُگم اَطرَه خوم نَن، بلکه پیی که دَر مِه ساکِنِن، کارُ خو اَنجُم اِدِه. ۱۱ اُ پی گَپ مِه نُو باور بُگنی که مِه دَر بَپم و بَپ دَر مین؛ وگرنه بخاطر اُ کارُو به مِه باور بُگنی.»

۱۲ «حکیکتا، بهتُ اَنجَم، اُکِ به مِه ایمن ایبِشِت، اُهم کاروپی که مِه اَنجَم، اَن، و حتی کاروپی گپتِه ایشُ اَن، بی چه که مِه پهلو بَب اَرَم. ۱۳ هرچه به نُم مِه بخواین، مِه اَنو اَنجَم اَدَم، تا بَب دَر پُس جلال پیدا بُگن. ۱۴ آگه چیزی به نُم مِه اَمِه بخواین، مِه اَنو اَنجَم اَدَم.

عیسی روح قدوس خدائو وعده آده

۱۵ «آگه به مِه دوست تَبشِه، حُکموي مِه اَنجَم اَدین. ۱۶ و مِه اَبَب آسَمنی آخوام و اُیاوری دِگه بهتُ اَدِت که همیشه با شما بَیشِت، ۱۷ یعنی روح حکیکت که دنیا ناتون به اُکبول بُگن، چون نه به اُاگینه و نه آشناسِه؛ ولی شما به اُآشناسین، بی چه که پهلو شما ساکن ابو و درون شما آمونه.

۱۸ «به شما بی کس نانوسُم؛ پهلو تُ اَتام. ۱۹ یه خو بعدته دنیا دِگه به مِه ناگینت، ولی شما به مِه اگینین، چون مِه زنده ام، شما هم زندگی اکنین. ۲۰ اُرو، شما اَدونین که مِه دَر بَب خو هَسْتُم و شما دَر مِه و مِه دَر شما. ۲۱ هَرک حُکموي مِه ایشِه و اَشُ اَنجَم اَدِه، اُن، کِ به مِه دوست ایشِه؛ اُکِ به مِه دوست ایشِه، بَب مِه هم به اُدوست ایشِه و مِه هم به اُآدم دوست اَمِه، و بی خوم به اُنماین اَنجَم.»

۲۲ یهودا، نه اُآسَخریوط، به عیسی ایگفت: «سرور مِه، چَطون که به خوت به ما نَماین اَکئی، ولی به دنیا نه؟» ۲۳ عیسی به اُجواب ایدا: «آگه کسی به مِه دوست ایبِشِه، کَلَم مِه اَنجَم اَدِه، و بَبم به اُدوست ایشِه، و ما پهلو اُآیم و با اُزندگی اکنیم. ۲۴ اُکه به مِه دوست اینی، کَلَم مِه اَنجَم نَادِه؛ اِی کَلَمی که اَشُنوین اُ مِه نین، بلکه اَبَین که به مِه ایفِرستا.

۲۵ «ای چیرُ موکعی بهتُ اَمگفَتِن که هنوزا با شما اَم. ۲۶ ولی اُیاور، یعنی روح قدوس خدای، که بَب به اُبه نُم مِه اَفِرستِه، اُهمه چُ وازتُ یاد اَدِت و هرچه مِه وازتُ اَمگفَتِن، یادتُ اَتارت. ۲۷ صلح و سلامتی بهتُ اَنوسُم؛ صلح و سلامتی خو بهتُ اَدَم. اُچه مِه بهتُ اَدَم، مِثِه اُچیزی نَن که دنیا بهتُ اَدِت. دِلتُ پَریشون تَبیشِت و موالی تِرس توو جُنُت بَکت. ۲۸ تَشُنُت که بهتُ اَمگُو، ”مِه اَرَم، ولی پهلو تُ اَتام.“ آگه به مِه دوست تَهستِه، شاد تابو که پهلو بَب اَرَم، بی چه که بَب اُ مِه گپترن. ۲۹ الان اِی کَبَل اُ اتفاق گفَتِن بهتُ اَمگفَتِن، تا وختی اتفاق بَکت ایمن بیارین. ۳۰ مِه دِگه بی گپ زدن با شما فرصت زیادی اَمنی، چون رئیس اِی دنیا اَهَندِن. اُ ادعایِ رو مِه اینی؛ ۳۱ ولی مِه هَمو کارِی اَنجَم که

بَبَ به مِهَ فَرْمَن ایدادِن، تا دنیا بُدونه که مِه به بَبَ دوست اَمِه. هُرْسِی، آ ایجا بِریم.

۱۵

مِه هَسْتُم درهت انگور حکیکی

۱ «مِه هَسْتُم درهت انگور حکیکی و بَبَ آسْمَنیم باغِین. ۲ هر دُولی آ مِه که بَر نَدِت، بَبَم به اُ کَطع اَکَن، و هر دُولی که بَر هَادِه، به اُ هَرَس اَکَن تا بیشته بَر هَادِه. ۳ شما حالا به خاطر گَلَمی که بَهْت اُمگَفَتِن، پاکین. ۴ دَر مِه بُمونین، و مِه دَر شما. هَمَطُو که اگه دُولی توو درهت انگور نَمونِت، ناتون خود وا خود آ خوش بَر هَادِه، شما هم اگه دَر مِه نَمونی ناتونی بَر هَادِی.

۵ «مِه درهت انگورُم و شما دُولُشین. کسی که دَر مِه اَمِنِت و مِه دَر اُ، اُ کَسین که بَر زیادِی اَدِت؛ چونکه جدا اَمِه، ناتونین هیچ کاری بُکَنین. ۶ اگه کسی دَر مِه نَمونِت، مِثه دُولین که دَر اَگَرْدَنَن و خشک اَبُو. دُولی خشک بوْدَه جمع اَکَن و توو آتِش اَگَرْدَنَن، اَسوزِنین. ۷ اگه دَر مِه بُمونین و گَلَم مِه دَر شما بُمونِت، هرچه تاوا، درخواست بُکَنین که بَهْت اَنجُم اَبُو. ۸ بَبَ مِه اِیطو جلال پیدا اَکِنِت که شما زیاد بَر هَادِین؛ و اِیطوکا ثابت بُکَنین که شاگردوی مِه ایین.

۹ «هَمَطُو که بَبَ به مِه دوست ایبودن، مِه هم به شما دوست اُمبودن؛ دَر محبت مِه بُمونین. ۱۰ اگه حُکموي مِه اَنجُم هَادِین، دَر محبت مِه اُمونین؛ هَمَطُو که مِه حُکموي بَبَ خو اَنجُم اُمدادِن و دَر محبت اُ اُمونُم. ۱۱ اِی گِپُن بَهْت اَمَرْدَن تا شادی مِه دَر شما بُوو و شادی شما کامل بُووت.

۱۲ «حُکم مِه ایین که به همدِگه محبت بُکَنی، هَمَطُو که مِه به شما محبت اُمکِرْدِن. ۱۳ هیچک محبتی بیشته آ اِی نین که کسی جُنِ خو توو راه رفیکونش فدا بُکَن. ۱۴ اگه اُچه که بَهْت حُکم اَکَنُم، اَنجُم هَادِین، رفیکِن مِه ایین. ۱۵ دِگه نوکر صدات ناکُنُم، چون نوکر آ کاروی اربابی خبری اینین. بلکه به شما دوست صدات اُمکِرْدِن، چون هرچه آ بَبَ خو مِشِنوتِن، به شما آ اُ باخبر اُمکِرْدِن. ۱۶ شما نَهسْتَرین که به مِه گَزین نِکِه، بلکه مِه به شما گَزین اُمکِه و تعین اُمکِه تا پَرین و بَر بیارین و بَر شما بُمونِت، تا هرچه که آ بَبَ به نُم مِه درخواست بُکَنی بَهْت هَادِت. ۱۷ مِه اِی چیزتُو بَهْت حُکم اَکَنُم تا به همدِگه محبت بُکَنی.

دنیا آ شما نفرت ایشه

۱۸ «آگه دنيا آ شما نفرت ايشه، بَدوني که گبل آ ايکه آ شما نفرت ايبيشت آ مه نفرت ايبودن. ۱۹ آگه مال دنيا هسترين، دنيا به شما مته آدموي خوش دوست ايشسته. ولي چونکه مال دنيا نهن، بلکه مه به شما آ دنيا گزين امکردن، به همي خاطر دنيا آ شما نفرت ايشه. ۲۰ گلمي که بهت امگو، وا ياد بياري: ”نوکر آ ارياب خو گيته نين.“ آگه به مه اذيت و آزار شکه، به شما هم اذيت و آزار اکنن؛ آگه به گلم مه عمل شکه، به گلم شما هم عمل اکنن. ۲۱ ولي همه اي کار به خاطر نم مه با شما اکنن، بي چه که به ا ک به مه ايفرستادن ناشناسن. ۲۲ آگه نهندرم و با اش گپ امزده، گناهي شنهسته؛ ولي حالا دگه بهونه اي بي گناه خو شنين. ۲۳ کسی که آ مه نفرت ايشه، آ بپ مه هم نفرت ايشه. ۲۴ آگه ميون اش کاروي امکرده که به جز مه هيچک اينکرده، گناهي شنهسته؛ ولي حالا با ايکه اش اي کارو شديدين، هم آ مه و هم آ بپ نفرت شهه. ۲۵ ولي، گلمي که توو تورائش نوشته بودن بايه به انجم برسه که: ”اش بي دليل آ مه متنفر بودن.“

۲۶ «وختي آ ياورى که آ طره بپ بهت افرستم بياد، يعني روح حكيكت که آ طره بپ آتا، آ دربارۀ مه شهادت آيت، ۲۷ و شما هم شهادت آدين، بي چه که شما آ اول با مه هسترين.

۱۶

۱ «همه اي چيز به شما امگفتن تا نلغزين. ۲ به شما آ عبادتگاه در اکنن و حتي موکعي آتات که هرک به شما بگشه، فکر اکنن که به خدا خدمت آکردن. ۳ ايي کار اکنن، چون نه به بپ آسمني شنناختن، نه به مه. ۴ ولي مه ايي چيزنو بهت امگفتن که وختي موکعش رسي، وا ياد بياري که به شما واخبر امکرده.

کار روح قدوس خدا

«آ همو اول ايي چيزنو به شما امنگو، بي چه که خوم با شما هسترم. ۵ ولي حالا مه پهلو کسی که به مه ايفرستادن آرم، و هيچتات آ مه ناپرسی، ”کا آري؟“ ۶ ولي به خاطر ايکه ايي گپ بهت امگفتن، دلت پر آ غصه بودن. ۷ با ايي حال، مه حكيكت بهت اگم که رفتيم به نفع تون. چونکه آگه نرم، آ ياور پهلو شما نتا؛ ولي آگه برم به آ پهلو شما افرستم. ۸ وختي آ ياور بياد، به مردم دنيا قانع اکنن که به خاطر گناه و صالح بودن و قضاوت، تقصيرکارن. ۹ به خاطر گناه، چونکه به مه ايمن نيتارن. ۱۰ به خاطر صالح بودن، چون پهلو بپ آرم و دگه به مه

ناگینین. ^{۱۱} و به خاطر قضاوت، بی چه که رئیسِ اپی دنیا، محکوم بودین. ^{۱۲} «هنوز خیلی چیزوی دِگه اَمَسِین که بهت بگم، ولی حالا شما طاقت شنیدنی تئی. ^{۱۳} وختی اُ روح حکیکت آتات، شما تُو به طَره تموم حکیکت راهبری اَکنت؛ بی چه که اُ اَ طَره خوش گپ نازنت، بلکه اُ چه که اَشنوه به زَبَن آتاره و اُ اُ چه که اتفاق شایبک، بهت اعلام اَکن. ^{۱۴} اُ به مه جلال اَدِت، چون اُنچه که مالِ مین، اِگره و به شما اعلام اَکنت. ^{۱۵} همه اُنچه که مال بَین، مال مین. به همی خاطر اَمگفت اُنچه که مال مین اِگره، و به شما اعلام اَکنت.

عیسی شاگردن اَرَم اَکن

^{۱۶} «یه خو بعدته، دِگه به مه ناگینین و یه خو بعدتری، دوباره به مه اگینین.» ^{۱۷} اُغایه بعضی اُ شاگردن عیسی به همدِگه شُگفت: «منظوری اُ اپی گپ چن که به ما اَگت، «یه خو بعدته، به مه ناگینین، و یه خو بعدتری، دوباره به مه اگینین»؟ یا ایکه اَگت «چونکه پهلو بَپ اَرَم»؟ ^{۱۸} پَ به همدِگه شاگو: «منظوری اُ یه خو بعدته، چن؟ نادونیم دربارهُ چه گپ اَرَدِن؟» ^{۱۹} عیسی شدونست شوات اَزی سؤال بُکَن؛ پَ به اُش ایگو: «در مورد اپی با هم بحث اِکردین که منظورم اُ اپی گپ چن که اُمگو، «یه خو بعدته، به مه ناگینین، و یه خو بعدتری، دوباره به مه اگینین»؟ ^{۲۰} حکیکتا، بهت اَگم، شما گیریک و زاری اَگئی، ولی دنیا شاد اَبو؛ شما عَصه اُخوارین، ولی عَصه تُو و شادی اَبو. ^{۲۱} زن موکع زاییدن درد اَکِشه، به خاطر اپی که موکعی هُنَدِن؛ ولی وختی که چوکش و دنیا هُنَد، اُ درد دِگه و اُ یاد نِتاره، به چه که اُ و اُ دنیا هُنَدِن یه اَدَم شادِن. ^{۲۲} هَمِطُوم، شما الان عَصت اِیگفتن؛ ولی دوباره به شما اَگینم و دِلتُ شاد اَبو و هیچک شادیتُ اُ شما ناگنت. ^{۲۳} اُ روو، دِگه چیزی اُ مه تَناوا. حکیکتا، بهت اَگم، هرچه که اُ بَپ به نُم مه بخواین، بهت اَدِت. ^{۲۴} تا حالا به نُم مه چیزی تَنخواستن؛ جُست اَگئی که پیدا اَگئی تا شادیتُ کامل بَشت. ^{۲۵} «اپی گپن و اُ مَثَلُ بهت اَمگفتن؛ موکعی اُتا که دِگه با شما و اُ مَثَلُ گپ نازنم، بلکه واضح دربارهُ بَپ بهت اَگم. ^{۲۶} توو اُ روو، به نُم مه درخواست اَگینین. و مه بهت ناگم که اُ طَره شما اُ بَپ درخواست اَکنم، ^{۲۷} بی چه که بَپ خوش به شما دوست ایشه، چونکه شما به مه دوست تَبودن و ایمن تُواردِن که مه اُ طَره خدا هُنَدَم. ^{۲۸} مه اُ طَره بَپ هُنَدَم و وارد اپی دنیا بودم؛ و حالا اپی دنیا تُو ترک اَکنم و پهلو بَپ اَرَم.»

۲۹ اُغایه شاگردنی به اُسْگُفت: «ها! حالا واضح گپ آرَدی، نه وا مَتل. ۳۰ حالا دِگه اَفهَمیم که آ همه چی واخبری و نیاز ادنی کسی آ تو سؤالی بُگنت. به همی خاطر، ایمن مَهسَتن که آ ظره خدا هُنْدی.» ۳۱ عیسی بهش ایگو: «الان ایمن آتارین؟ ۳۲ بیگینین موکی آتات، که حکیکتا همی حلام غایه شن، که تاک و پراک آیین و هر تی تو به لَهزُ خو آرین و به مه تهنا آنوسین؛ ولی مه تهنا نَهَم، چون بپ با من. ۳۳ ای چیرُ بهتُ اَمگفَتن تا در مه صلح و سلامتی تَبشه. توو دنیا رنج و عذاب اکشین؛ ولی دِلتُ کایم ببتو، بی چه که مه به ای دنیا پیروز بودم.»

۱۷

دعای عیسی بی خوش

۱ بعد آ ای گپن، عیسی به آسمن نگاه ایکه و ایگو: «بپ، غایشن. به پُست جلال هادَه تا پُست هم به تو جلال هادِه. ۲ چونکه تو اختیار همه آدَم به آ ادا دین تا به همه کسوی که تو به اُ ادببخشیدن، زندگی ابدی هادِه. ۳ و زندگی ابدی ایین، که اُش به تو که تهنا خدای حکیکبی، و به عیسی مسیح که تو اِدفَرستادین، بِشناسن. ۴ مه کاری که تو به مه تِسپارد، کامل اَنجَم اُمداء، و ایطو به تو روی زمین جلال اُمداء. ۵ پَ حالا ای بپ، به مه در محضر خوت جلال هادَه، هَمو جلالی که گبل آ بوجود هُنْدین دنیا پهلو تو اَمهستَه.

۶ «مه نُمتُ به مردمی که آ دنیا به مه اِدادا، نَماین اَمکِردن. اُش مال تو هَسَتن و تو اُش به مه اِدادا، و گلمُ توئو اَنجَم شُدادین. ۷ و حالا اُش آدونن که هرچه به مه اِدادین، آ ظره تون. ۸ چونکه گلمُ که تو به مه اِدادا، بهش اُمدادین، و اُش آ رو کِبول شُکِردن و واقعا شُفهَمیدن که آ ظره تو هُنْدَم، و ایمن شُواردین که تو به مه اِدفَرستا. ۹ مه بی اُشُ دعا اَکُنم؛ مه بی ای دنیا دعا ناگنم، بلکه بی اُشوئی دعا اَکُنم که تو به مه اِدادین بی چه که مال توئن. ۱۰ هرچه که مال من، مال تون و هرچه که مال تون، مال من؛ و مه در اُشُ جلال اَمگفَتن. ۱۱ مه دِگه تو ای دنیا نامنم، ولی اُشُ تو دنیاَنن؛ و مه پهلو تو آتام. ای بپ قَدوس، به اُشُ به گُدرت نَم خو که به مه اِدادین نگه بُگن، تا یک بَشَن، هَمطو که ما یکیم. ۱۲ مه تا زَمنی که باهاشُ هَسَترم، به اُشوپی که تو به مه اِدادین در نَم تو نگه اَمکه. مه واسارشُ بودم و هیجتاشُ آ دَس اَمدادین، بجز پُس هلاکت، تا نوشته نُوی مُقدَس به اَنجَم برسه. ۱۳ ولی حالا پهلو تو آتام، و ای گپنُ وختی اَگم که هنوزا تو

اپي دنيا، تا شادي مه در ائش کامل بپوت. ^{۱۴} مه گلم تورو به ائش امدادين، دنيا آ ائش نفرت ايشسته، بي چه که مال اپي دنيا نهن، همطو که مه مال اپي دنيا نهم. ^{۱۵} مه آ تو امانوا که به ائش آ اپي دنيا بپري، بلکه موات آ ا شیرير حفظش بگني. ^{۱۶} ائش مال اپي دنيا نهن، همطو که مه مال اپي دنيا نهم. ^{۱۷} حکيکت به ائش ياد هاده تا مقدس بشن؛ گلم تو حکيکتين. ^{۱۸} همطو که تو به مه وا اپي دنيا ادرستا، مه هم به ائش وا اپي دنيا افرستادين. ^{۱۹} و به خاطر ائش مه بي خوم وقف اکنم، تا ائش هم توو حکيکت وقف بشن.

^{۲۰} «مه فقط بي ايش دعا ناکنم، بلکه بي کسوئي هم که آ طريق ائش ايمن اتارن، ^{۲۱} تا ائش همه یک بشن، همطو که تو ای بپ در مه هستي و مه در تو. تا ائش هم در ما بشن، تا دنيا باور بکن که تو به مه ادرستادين. ^{۲۲} مه جلالی که به مه اداين، به ائش امدادين تا یک بشن، همطو که ما یکيم؛ ^{۲۳} مه در ائش و تو در مه. تا ايظو بشت که ائش هم کاملاً یک بشن تا دنيا بدونه که تو بي مه ادرستادين، و به ايش دوست ائسته همطو که به مه دوست ائسته. ^{۲۴} ای بپ، موات ائش که به مه اداين همجا که مه هستم با مه بشن، تا جلال مه ئو بگيئن، همو جلالی که تو به مه اداين؛ چون قبل آ شروع دنيا به مه دوست ائسته.

^{۲۵} «ای بپ عادل، با ايکه دنيا به تو ناشناسه، مه به تو آشناسم، و ايش شفه ميدن که تو به مه ادرستادين. ^{۲۶} مه ئمت به ائش ميشناسند و به شناسونين ادامه آدم، تا محبتی که تو به مه ائسته، در ائش هم بشت و مه هم در ائش بشم.»

۱۸

به عیسی شگه

^۱ وختی عیسی اپي گپن ایزه، با شاگردنیش به ا پل دره قدرون ره. آجا یه باغی هسته، عیسی و شاگردنیش داخل باغ بوذن. ^۲ یهودا، همو که به عیسی تحویل ایدا هم، آجا ئو بلده، چون عیسی و شاگردنیش معمولا آجا جمع شابوده. ^۳ پ یهودا یه بيله آسریار و چن تا آفسروی معبد که آطره کاهنوی گپ و عالموی فرقه فریسی نرن، ایسی آجا هند. ائش وا چراغ بادئ و مشعل و اسلحه آجا رسیدن. ^۴ بعد عیسی، با ايکه شدونست چه اتفاقی شابهش بکت، جلو ره و به ائش ایگو: «هوا ک نگشتين؟» ^۵ ائش جواب شدا: «عیسای ناصری.» عیسی به

أَشْ أَيُّو: «مِه هَسْتُمْ.» يهودا، هَمُو كَسِي كِه به عيسِي تحوِيل ايدا هم با أَشْ ووستادَه. ^٦ وختي عيسِي به أَشْ أَيُّو، «مِه هَسْتُمْ»، أَشْ عَقِبْ عَقِبْ رَفْتَن و گفْتَن زمين. ^٧ پَ عيسِي يه بار دِگِه آ أَشْ أَيُّرْسِي: «هوا كِ نِگْشْتين؟» أَشْ شُگْفَت: «عيساي ناصِري.» ^٨ عيسِي جواب ايدا: «بِهْتُ أَمْگُو كِه مِه آ هَسْتُمْ. پَ آگِه هوا مِه نِگْشْتين، بُوَالِي ايش بَرَن.» ^٩ أَيُّ أَيُّو تا أ كَلْمِي كِه أَيُّگْفَتَه به أَنْجُم برسِه كِه: «هيچْتَا أَشْ كِه به مِه إِدَا، آ دَسْ أَمْتَادِن.»

^{١٠} آغايه شَمْعون پَطْرُس شمشيري كِه ايشستَه، ايكِشي و يه ضربه به نوكر كاهن گپو ايزَه و گوش راستش ايرِي. نُمُ أ نوكر، مالخوس هَسْتَه. ^{١١} عيسِي به پَطْرُس أَيُّو: «شمشير خو غلاف بُكُن! مگِه نبايه پياله عذابِي كِه بَبْ آسْمَنِي به مِه ايدان، سر بَكْشُم؟»

عيسِي رو وا رو كاهنوي گپ

^{١٢} پَ آ بيله سربازَن، وا فرمانده خو و افسروي يهودِي به عيسِي شِكِه و دَسْش شَبَسْت. ^{١٣} أَشْ أَوَّلْ به عيسِي پهلو حَتَا شُرْد. به چه كِه أ بَبْ زَن قِيَا فَا هَسْتَه، و قِيَا فَا أ سال كاهن گپوئَه. ^{١٤} قِيَا فَا هَمُوئَه كِه به يهودِي توصيه ايكِرْدَه بَهْتَرَن كِه يه نُفَر دَر راه كوم بَمِرْت.

پَطْرُس به عيسِي حاشا اَكُنْت

^{١٥} شَمْعون پَطْرُس و أ يه تا شاگرد دِگِه هم دُمبال عيسِي رَفْتَن. أ شاگرد آ آشناوِي كاهن گپوئَه. پَ با عيسِي وارد دَالَن لَهَرِ كاهن گپو بو. ^{١٦} ولي پَطْرُس پشت دَر ووستا. پَ أ شاگرد دِگِه كِه آ آشناوِي كاهن گپوئَه، دَر بو و با نزيله اِي كِه درِبْتَه، گپ ايزَه و به پَطْرُس داخل ايرِد. ^{١٧} أ نزيله كِه درِبْتَه آ پَطْرُس أَيُّرْسِي: «تو كِه آ شاگردِنِ أ مَرْد نَهِي، هَسْتِي؟» پَطْرُس جواب ايدا: «نه، نَهَم.» ^{١٨} هوا سَرْد. نوكْرَن و افسْرَن با زغال آتِش درست شُكِرْدَه و دوري ووستادَرَن و بِي خوشُ گرم شاكِه. پَطْرُس هم با أَشْ ووستادَه و به خويي گرم شِكِه.

^{١٩} آغايه كاهن گپو آ عيسِي درباره شَاگردِنِش و تعليمِش أَيُّرْسِي. ^{٢٠} عيسِي به أ جواب ايدا: «مِه وا دنيا واضح گپ اَمْرَدَن و هميشه توو عبادتگاه و توو معبد كِه همه يهودِي اُجا جمع اَبَن، تعليم اَمْدَان. مِه رَفْتَكايي چيزِي اَمْنِگْفَتِن. ^{٢١} به چه آ مِه اُپْرْسِي؟ آ شُويي بُپْرَس كِه گُپَن مِه شُشْتِن! أَشْ آدُونِن كِه چه اَمْنِگْفَتِن.» ^{٢٢} وختي عيسِي اِي گُپُن ايزَه، يه تا آ افسروي كِه اُجا ووستادَه، به عيسِي چَك ايزَه و أَيُّو: «ايطو به كاهن گپو جواب آدادي؟» ^{٢٣} عيسِي جوابش ايدا: «آگِه

گپی که اَمْرَه اشتباهین، اشتباهم ثابت بکن؛ ولی آگه چیزی که اُمگو راستین، به چه به مه اَرَدی؟»^{۲۴} اُغایه حَتَا به عیسی گت بسته پهلو قیافا که کاهن گپوئه، ایفرستا.

^{۲۵} هَمُو موکع که شَمعون پَطْرُس ووستاده و به خوش گرم شَکِه، بعضی آزی شُپرسی: «تو که آ شاگردن اَ مرد نهی، هَسْتی؟» پطرس حاشا ایکه و ایگو: «نهم!»^{۲۶} یه تا اَ نوکرن کاهن گپو که اَ کومودن اَ کسی هَسْتَه که پَطْرُس گوشش ایزیده، ایگو: «مگه مه به تو توو باغ وا اَ اُمیدی؟»^{۲۷} پَطْرُس دوباره حاشا ایکه. هَمُو موکع کروس بنگ ایدا.

عیسی رو وا رو پیلاتس

^{۲۸} بعد به عیسی آ پهلو قیافا به کاخ فَرْمندار شُبرد. صبح گاه هَسْتَه. اَشُ خوش داخل کاخ فَرْمندار تَهَنَدن تا نجس نَبَشَن تا بُتوَنن شُم عید پَسَخُ بخوارن. ^{۲۹} پَ پیلاتس دَر بو و پهلو اَشُ رَه و ایپرسی: «چه شکایتی آ ای مرد تَهه؟»^{۳۰} اَشُ جواب شدا: «آگه ای مرد کار خلافي اینکرده مَناهنده به تو تحویلی هادیم.»^{۳۱} پیلاتس به ایشُ ایگو: «شما خوتُ به اَ بیری و طَبکِ شریعت خوتُ محاکمه ایبکنی.» یهودی شگو: «ما اجازه مَنی کسی به مرگ محکوم بکنیم.»^{۳۲} پَ ایطو، گپ عیسی که ایگفته چطوکا اَمِرِت، به حکیکت تبدیل بو.

^{۳۳} پَ پیلاتس دوباره داخل کاخی بو و به عیسی ایخواست، به اَ ایگو: «تو پادشاه یهودیویی؟»^{۳۴} عیسی جواب ایدا: «ای اَ خوت اَگی، یا بکیه درباره مه به تو شگفتین؟»^{۳۵} پیلاتس جواب ایدا: «مگه مه یهودیم؟ ملت خوت و کاهنوی گپ به تو تحویل مه شُدادین، چه اِدکِردن؟»^{۳۶} عیسی جواب ایدا: «پادشاهی مه آ ای دنیا نَن. آگه پادشاهی مه آ ای دنیائه، نوکرم شاجنگی تا به مه تحویل یهودی نَدن. ولی پادشاهی مه آ ای دنیا نَن.»^{۳۷} پیلاتس آ اَ ایپرسی: «پَ تو پادشاهی؟» عیسی جواب ایدا: «تو آگی که مه پادشاهم. مه به همی دلیل متولد بودم و به همی خاطر وا ای دنیا هُندَم تا به حکیکت شهادت هادَم. هرک که اَ حکیکتین گپن مه گوش اَدَه.»^{۳۸} پیلاتس ایپرسی: «حکیکت چن؟»

وختی اَ ای گپ ایزه، دوباره دَر بو و پهلو یهودی رَه و بهشُ ایگو: «مه هیچ تقصیری توو ای آدم ناگینم.»^{۳۹} ولی شما رسمی تَهستین که توو عید پَسَخُ یه زندونی بهتُ آزاد بکنم؛ تاوات پادشاه یهودی بهتُ آزاد بکنم؟»^{۴۰} اَشُ دوباره جار شَرَه و شگو: «ای نه، به بازاباس آزاد بکن!» بازاباس یه دُر.

حُکْم صلیب کِرْدِن عیسی

۱ اُغایه پیلانُس فرمُندار رُعی دستور ایدا تا به عیسی بَگَرَن، و شلاقِ بَرَنَن.
 ۲ سَریازُن تاجی آخار درست شُکِه، رو سر عیسی شُناها و یه عبای بنفش گری
 شُکِه، ۳ و پهلوش هُنَدَن، شاگُو: «سلام، ای پادشاه یهودیْن!» و چکی شازَه.
 ۴ پیلانُس یه بار دِگَه دَر هُنَد و به یهودی ایگُو: «بیگینین، به اُ صَرا پهلوتُ
 آتارُم تا بَدونین که مِه هیچ تقصیری توو ایی آدم ناگینُم.» ۵ پَ عیسی وا تاج خار
 رو سری و عبای بنفشی که گَرِشَه، صَرا هُنَد. پیلانُس پَهشُ ایگُو: «بیگینی اُ
 مَرَد!» ۶ وختی کاهنوی گپ و افسروی معبد به عیسی شُدی، جار شَرَه شُگُو:
 «به صلیب ایبِکش! به صلیب ایبِکش!» پیلانُس به اُشُ ایگُو: «شما خوتُ به اُ
 بُری و به صلیب ایبِکشی، چونکه مِه هیچ تقصیری توو ایی آدم ناگینُم.»
 ۷ یهودیُ به اُ جواب شُدا: «ما یه شریعتی مُهَسَتِن و طِبکِ اُ شریعت اُ بایه
 بِمَرِت، چون ادعا اِکِرْدِن پُس خدان.»

۸ وختی پیلانُس ایی شِشُنَت، بیشته تِرسی، ۹ اُ دوباره داخل کاخی بَرگشت و اُ
 عیسی ایپرسی: «تو مال گمجاپی؟» ولی عیسی جوابش ایندا. ۱۰ پَ پیلانُس به اُ
 ایگُو: «جوابُم نادِی؟ مگه نادونی کُدرت اُ مَسَتِن آزادِت بُگنُم و کُدرت اُ مَسَتِن به
 صلیبت بَگشُم؟» ۱۱ عیسی ایگُو: «اگه اُ ظَرَه خدا به تو داده نبوده، تو هیچ
 کدرتی به مِه اِتنَهستَه؛ به همی خاطر، گناه اُ کِ به مِه تحویلِت ایدا، خیلی
 گیتِرَن.» ۱۲ اُ اُ مَوکع به بعد پیلانُس دُمبال ایی که به عیسی آزاد بُگن، ولی
 یهودیْن با داد و غار شاگُو: «اگه به ایی مَرَد آزاد بُگنی، دوست امپراطور رُم نھی.
 هَرک که ادعای پادشاهی بُگن، به ضد امپراطور رُمَن.»

۱۳ پَ وختی پیلانُس ایی گپُن شِشُنَت، به عیسی صَرا ایوا و خوی توو جایگاه
 داوری کِرْدِن، نِشت، توو جایی که به 'سنگفرش' معروف هَسْتَه و به رَبَن آرامی
 'جَباتا' شاگُو. ۱۴ اُ رو، روز تهیه، یعنی یه رو گبل اُ عید پَسَخ که یهودیْن به
 خوش بی عید پَسَخ آماده شاکه. نِزیک ظَهَر. پیلانُس به یهودی ایگُو: «بیگینی،
 پادشاهت!» ۱۵ اُشُ جار شَرَه: «به اُ آ بین بُر! به اُ آ بین بُر، به صلیب ایبِکش!»
 پیلانُس پَهشُ ایگُو: «پادشاهتُ به صلیب بَگشُم؟» کاهنوی گپ جواب شُدا:
 «ما جُل اُ امپراطور رُم پادشاهی مُنی.» ۱۶ بالاخره پیلانُس به عیسی دَس اُشُ ایدا
 تا به صلیب ایبِگشَن.

صلیب بوڊن عیسی

آغایه به عیسی شُکِه، شُږد. ^{۱۷} عیسی وا صلیبی که رو گنگش دَر بو، و به طَره جایی به نُم جُمجُمه که به زین آرامی گُلگتا شُگن، رَه. ^{۱۸} اُجا عیساؤو به صلیب ایشکشی. واکل عیسی، به دو نفر دِگه هم، دو طرفی مصلوب شُکِه و عیسی وسطشوئَه. ^{۱۹} به دستور پیلاتس رو یه تا تخته شُنوشت و بالایی صلیب شُږه. روی اُ نوشتَه بوڊه: 'عیسای ناصری، پادشاه یهودین'. ^{۲۰} خیلی آ یهودین اُ نوشته شُخوند، چون جایی که عیسی صلیب بو نَزیکِ شهر هَسْتَه و اُنوشتَه به زین آرامی و لاتین و یونانی نوشته بوڊه. ^{۲۱} پَ کاهنوی گپ یهودی به پیلاتس شُگفت: «منویس 'پادشاه یهودین'، بلکه بنویس اِی مَرِد ایگو که مِه پادشاه یهودیم.» ^{۲۲} پیلاتس جواب ایدا: «هرچه اُمنوشت، دِگه اُمنوشت.»

^{۲۳} وختی سریاز به عیسی به صلیب ایشکشی، جِمه نُوش شُکِه، به چهار کسمت بَش شُکِه و هر تکه یه سریاز اییی. و رداش هم شُواگه. ولی اُ ردا دَرز اینهَسْتَه، بلکه یه تکه آ بالا تا پایین بافته بوڊه. ^{۲۴} پَ به همدِگه شُگو: «یِی اِی پاره نکنیم، بلکه گُرعَه بگردونیم تا بیگینیم مال کِ بَشْت.» ایتوکا اُ نوشته مُقدّس که توو کتاب مزامیر نوشته بوڊن به حکیکت تبدیل بو که اِگت:

«جِمه نُوم میون خوش بَش شُکِه

و رو لباسوم گُرعَه شُگردی.»

پَ سریاز همی کار شُکِه.

^{۲۵} کنار صلیب عیسی، مُمش و خاله اش، و میریم زن گلوپاس و میریم مَجْدَلِیَه هم ووستادرن. ^{۲۶} وختی عیسی به مُمش و اُ شاگردی که خاطری شُواسته ایدی که کنار مُمش ووستادین، به مُم خو ایگو: «ای زن، بیگین اِی پُست.» ^{۲۷} بعد به اُ شاگرد ایگو: «بیگین اِی مُمت.» اُ اُ ساعت، اُ شاگرد، به مُم عیسی وا لهر خو ایبُرد.

مرگ عیسی

^{۲۸} بعد اُ، عیسی که شُدونست همه چی تموم بوڊن، به خاطر ایکه نوشته نُوی مُقدّس اتفاق بکت، ایگو: «چهنمن.» ^{۲۹} اُجا یه جهله پُر آ شراب تُرش کِرْدَه. پَ یه ابری توو شراب تُرش شُږه و سر یه دُولی آ زوفا شُږه، جلو نُوی شُبو. ^{۳۰} وختی عیسی شراب تُرش اِیچشی، ایگو: «تموم بو.» بعد سر خو حَم

ایکه و جن ایدا.

^{۳۱} اُ رو، روز 'تهیه' هسته، و صباش، روز شنبه گپ یهودیوئه. به همی خاطرم یهودی که سناواسته جنازه نُو تا روز بعد رو صلیب بُمونت، آپیلاتس شخواست تا گلم پاهوی اُ سه نفر بَشکنن و جنازه نُوش اُ صلیب زیر بیارن. ^{۳۲} پَ سربازن هُندن و گلم پاهوی اولین نُفر و اُ یه تا دِگه که با عیسی به صلیب بوده، ششکخت. ^{۳۳} ولی وختی به عیسی رسیدن و شُدی که مُردن، گلم پاهوی اُ رو ششکخت. ^{۳۴} ولی یه تا اُ سربازن یه نیزه به پهلو عیسی ایزه که هُمو موکع خون و هو اُ پهلوش در ایزه. ^{۳۵} اُ کِ ای ایدی، شهادت اَدت تا شما هم ایمن بیارین. شهادت اُ راستن و اُ آدونه که حکیکت اِگت. ^{۳۶} ای چیز اُ اتفاق گفت تا نوشته نُوی مُقدّس به حکیکت تبدیل ببوت که: «هیچتا اُ استخونش ناشیکه»، ^{۳۷} و هَمیطوم یه کسمت دِگه اُ نوشته نُوی مُقدّس که اِگت: «اُش به اُبی که نیزه ای شُرَدن، نگاه اُکن.»

کفن و دفن عیسی

^{۳۸} اُغایه ایسُف، که مال رامه هسته، اُ پیلاتس اجازه ایخواست که جسد عیسائو بیه. ایسُف اُ شاگردن عیسی هسته، ولی زفتکایی، بی چه که اُ یهودی شترسی. پیلاتس هم به اُ اجازه ایدا. پَ هُند، جسد عیسائو ایسی. ^{۳۹} نیکودیموس هم که پشته شبونه پهلو عیسی رفته، هُند نَزیک سی کیلو مُر و عود که کاطی ایکرده، با خوش ایوا. ^{۴۰} پَ اُش جسد عیسائو شُسی، به اُ طَبِکِ رسمِ کفن و دفن یهودی و اُ مُر و عود توو کفن شُپیچی. ^{۴۱} اُجایی که عیسی صلیب بو، یه باغ و توو باغ مقبره ای جدیدی هسته که هنوزا مُردهای توش شُناهاده. ^{۴۲} پَ چونکه روز 'تهیه' یهودی هسته و اُ مقبره هم نَزیک، جسد عیسائو توو اُ مقبره شُناها.

۲۰

مقبره خالی

^۱ روز اول هفته، صبحِ گاه، غایه ایی که هوا هنوزا تار، میریم مَجْدَلِیَه پهلو مقبره هُند و ایدی که اُ سنگ گپی که جلو در مقبره هسته کنار شُرده. ^۲ پَ دُو

ایزَه و رَه پهلَو شَمعون پَطْرُس و اَیَه تا شاگرد دِگَه که عیسی خاطرِی شواستَه، و به اَشْ ایگو: «به سرورُم اَ مقبره شُبردِن و نادونیم کا سُناهادِن.»^۳ پَطْرُس واکل اَیَه تا شاگرد دِگَه دَر بودِن، طَرَه مقبره رَفْتِن.^۴ و دو تاشُ با هم دُو شارَه؛ ولی اَیَه تا شاگرد دِگَه، اَ پَطْرُس جلو گفت و اَ اَوَل به مقبره رِسی.^۵ اَ دولا بو، و داخل مقبره نُو نگاه ایگَه و ایدی که لته نُوی کفن اَجان، ولی داخل نَره.^۶ بعد شَمعون پَطْرُس هم دُمبالی هُند و داخل مقبره رَه، ایدی که لته نُوی کفن اَجان.^۷ ولی دِسَمالی که دور سر عیسی شُبَسْتَه کنار کفن نَهَسْتَه، بلکه جدا، تا بوَدَه و جایی دِگَه سُناهادَه.^۸ پَطْرُس اَ شاگرد دِگَه هم که اَوَل پهلَو مقبره رِسیدَه، داخل بو و ایدی و ایمن ایوارد.^۹ چونکه اَشْ هِنو نوشته نُوی مُقَدَّسُ درک شُنکرِدَه که عیسی بایه اَمَرْدَنَن زنده بَشت.^{۱۰} اَغایه اُ دو تا شاگرد به لَهْرُ خو بَرگشتِن.

عیسی به میریم مَجْدَلِیَه نَمائِن اَبوت

^{۱۱} ولی میریم، دَر اَ مقبره، ووستادَه و گیریک شِکِه. اَ هَمَطُو که گیریک شِکِه دولا بو تا داخل مقبره نگاه بُکِن.^{۱۲} و به دو تا فرشته ایدی که جمه سفید گَرِشْتَه و اَ جایی نِشْتَرِن که جسد عیسی سُناهادَه، یه تاش جایی سر عیسی و اَیَه تا دِگَه جایی پاهوش نِشْتَه.^{۱۳} اَشْ به میریم شُگو: «ای زن، به چه نگیریکی؟» اَ جواب ایدا: «به سرورُم شُبردِن و نادونُم کا سُناهادِن.»^{۱۴} وختی اِی ایگو، بَرگشت و به عیسی ایدی که اَجا ووستادِن، ولی ایدِنشناخت که اَ عیسان.^{۱۵} عیسی به اَ ایگو: «ای زن، به چه نگیریکی؟ هوا کِ نِگِشْتِی؟» میریم گَمِن ایگَه باغین، ایگو: «آقا، آگه تو به اَ اِدواگفتِن، به مَه بگَه کا اِدناهادِن تا بَرَم و ایبَسَم.»^{۱۶} عیسی بَهِش ایگو: «میریم!» میریم بَرگشت و به زَیْن اَرامی ایگو: «زَیونی!» (یعنی اُستاد).^{۱۷} عیسی به اَ ایگو: «به مَه دَس مَرَن، چونکه هنوزا پهلَو بَپ اَسْمُنِی خو بالا نَرَفْتَم. ولی حد کاکائُم بَرَه و بَهِش بگَه که پهلَو بَپ خو و بَپ شما و خدا خو و خدای شما بالا اَرَم.»^{۱۸} میریم مَجْدَلِیَه رَه و به شاگردُن خبر ایدا که «بِی خداوند اُمدیدِن!» و هرچه که عیسی بَهِش ایگفتَه، بَهِش ایگو.

عیسی به شاگردُن نَمائِن اَبو

^{۱۹} هَمو رو، زرد شُم، که اَوَلین روز هفته هَسْتَه، موکعی که شاگردُن دور هم جمع نَرِن و دَر اَ تِرِس یهودین گُلفَه، عیسی هُند و میون اَشْ ووستا و ایگو: «سلام به شما!»^{۲۰} وختی اِی ایگو، دَسُو و پهلَو خو به اَشْ نِشْن ایدا. شاگردُن وا دیدن خداوند شاد بودِن.^{۲۱} عیسی دوباره به اَشْ ایگو: «سلام به شما!

هَمْطُو كه بَپ به مِه ايفرِستادِن، مِه هم به شما افرِسْتُم.»^{۲۲} وختی اِي اِيگو، هُف ايدا و بېهش اِيگو: «روح قدوس خدائو بگيري.»^{۲۳} آگه گناھوي كسي بَبخشين، اَش بَخشيده اَبَن؛ و آگه گناھوي كسي نَبخشين، بَخشيده نابَن.»

عیسی و توما

^{۲۴} موکعی که عیسی هُند، توما، یه تا آ دوازده تا شاگرد، که معنی نُمی جمول، با اَش نَهستَه.^{۲۵} پَ بکيه شاگردن به اَشگو: «به خداوند مُدین!» ولی اُ به اَش اِيگو: «تا خوم جای میخو رو دَسش نگیئم و کلنچ خو جای میخو نَسُم و دَس خو توو پهلوش نَسُم، ایمن یتاژم.»^{۲۶} بعد آ هشت رو، شاگردن عیسی دوباره توو لهر هَسْتَرَن و توما با اَشوئَه. هَمْطُو که دَر گُلفَه، عیسی هُند و میونش ووستا و اِيگو: «سلام به شما!»^{۲۷} اُغایه عیسی به توما اِيگو: «کلنچ خو ایجا بُنو و دَسوم بیگین، و دَس خو جلو بیار و توو پهلوم بُنو و بی ایمن مَبَش، بلکه ایمن اِدبشه.»^{۲۸} توما به اُ اِيگو: «خداوند مِه و خدای مِه!»^{۲۹} عیسی به اُ اِيگو: «چونکه به مِه اِددی ایمن اِدوا؟ خوش به حال اَشویی که ندیده، ایمن بیارن.»

هدف ابي کتاب

^{۳۰} عیسی نِشَنه و معجزه ئوی زیاد دِگه جلو رو شاگردن اَنجُم ايدا که توو ابي کتاب نِوشتَه نَبودِن.^{۳۱} ولی ايش نِوشتَه بو تا ایمن بیارین که عیسی هَمو مسیح موعود، پُس خدان، تا با ابي ایمن، دَر نُم اَزندگی نَبَشَه.

۲۱

عیسی به هفت تا ا شاگردن نَماین اَبو

^۱ بعد آ ابي اتفاک، عیسی یه بار دِگه به خو کنار دریاچه تیریه به شاگردن نَماین ایکه. اُ به خو ایطوکا نَماین ایکه:^۲ یه رو شمعون پَطْرُس، و توما که بېهش جمول شاگو، نَتائیل که ا مردم داهات قانا توو منطکه جلیل، پُسوي زیدی و دو تا ا شاگردوی دِگه با هم هَسْتَرَن.^۳ شمعون پَطْرُس بېهش اِيگو: «مِه اَرَم مئی بگیرم.» اَش اَشگو: «ما هم با تو اَتیم.» پَ دَر بودِن، سوار مَنشوبه بودِن. ولی اُ شُو چیزی سُنْگِه.^۴ صَحْب شَفْک، عیسی لُو تيو ووستا؛ ولی شاگردن سُنْفَهْمی که عیسان.^۵ عیسی به اَش اِيگو: «چوکون، هیچی اَم مئی نْگفتِن؟» جواب

شُد: «نه!»^۶ عیسی به اُس ایگو: «گرگورُ طَرَه راست مَنشوبه بگردونی که آگیری.» اُسُ همی کار شُکِه و ایگک مئی شُگِه که دِگِه شُتُونِست گِگورُ داخل مَنشوبه بَکَشَن.^۷ پَ شاگردی که عیسی خاطرِ شواسته، به پَطْرُس ایگو: «خداوندین!» شَمعون پَطْرُس وختی شِشْتُت که خداوندین، جِمه خو دور خو ایپیچی بی چه که بی کار، جِمه آ گِرُخ دَر ایوارده و بی خو تو دریاچه ایگردن.^۸ شاگردن دِگِه با مَنشوبه هُندَن، و گِگورُ پُر ا مئی با خوشُ شاکِشی، بی چه که فاصله شُ با لُو تِیو زیاد نَهه حدود صد متر.

^۹ وختی به لُو تِیو رِسِیدَن، شُدی یه تا آتِش وا زغال روشن بودن و مئی روش سُناهِدِن، و نُن هم هَسِتِن.^{۱۰} عیسی به اُسُ ایگو: «یه چن تا ا مئی که همی حالا نِگِه، بیاری.»^{۱۱} پَ شَمعون پَطْرُس طَرَه مَنشوبه ره و گِگورُ لُو تِیو ایکیشی. گِگورُ، پُر ا مئی نُوی گَپ، گِدِ صد و پنجاه و سه تا مئی، و با ایکه تعداد مئی ایکه زیاد هَسِتِه، گِگورُ پاره نیو.^{۱۲} عیسی به اُسُ ایگو: «یپی ناشتا بُخواری.» هیچتا آ شاگردن جرأت اینکِه ا ا پُرسِه، «تو کی؟» بی چه که شادونِست خداوندین.^{۱۳} عیسی هُند، مئی و نُن ایسی، و پِشُ ایدا.^{۱۴} ای دُفه سَوَم که عیسی بعد آزنده بودن ا مُردُنن بی شاگردن نَمائِن شَبو.

گپ و گفت عیسی با پَطْرُس

^{۱۵} بعد آ ناشتا، عیسی آ شَمعون پَطْرُس ایپرسی: «ای شَمعون، پُس یونا، تو بیش آ ایشُ به مِه محبتت اِتهه؟» شَمعون پطرس به عیسی ایگو: «بله ای خداوند؛ تو آدونی که دوستت اَمِه.» عیسی به ا ایگو: «به بَرَه نُوی مِه خوراک هادَه.»^{۱۶} دُفه دوَم عیسی آ ایپرسی: «ای شَمعون، پُس یونا، تو به مِه محبت اِتهه؟» اُ به عیسی جواب ایدا: «بله ای خداوند؛ آدونی که دوستت اَمِه.» عیسی ایگو: «گهروی مِه نُو سالاری بُگن.»^{۱۷} دُفه سَوَم عیسی پِشُ ایگو: «ای شَمعون، پُس یونا، به مِه دوستت اِتهه؟ پَطْرُس آ ایکه عیسی سه دُفه آ ا ایپرسی، «به مِه دوستت اِتهه؟» روی تار بو و پِشُ ایگو: «ای خداوند، تو آ همه چی وا خبری؛ تو آدونی که دوستت اَمِه.» عیسی ایگو: «به گهروی مِه خوراک هادَه.»^{۱۸} حکیکتا، پِته اگم، موکی که نوخواستِه هَسِتری خوت شال کمرت تَبسته و هرجا که تَواستِه تَره؛ ولی وختی پیر بَشی دَسُ خو دراز اگنی و یکی دِگِه شال کمرت آبنده، و جاپی تَبره که اِدناوا پری.»^{۱۹} عیسی ایپی ایگو تا نِشَن هادِه پطرس چطوکا اَمِرِه و به خدا جلال اِدِه. بعد عیسی به ا ایگو: «ا پی

مِه بُدو.»

۲۰ اُغایه پطرس بَرگشت و ایدی اُشاگردی که عیسی به اُ دوست ایسسته دُمبال اُش اُهنَدِن. اُ هُمَوَنَه که موع شُم سر خو به سینه عیسی تکیه ایداده و آزش ایپرسیده، «سروم، کِ شوا به تو تحویل دشمن هاده؟» ۲۱ وختی پطرس به اُ ایدی، اُ عیسی ایپرسی: «ای خداوند، پ چه وا سر اُ آتا؟» ۲۲ عیسی به پطرس ایگو: «اگه مه بخوام که تا موع بَرگشتن مه اُ زنده بُمونه، تو چه کار اته؟ تو اُ پی مه بدو!» ۲۳ پ ای گپ میون کاکائُن پُر بُوَدَه که اُ شاگرد نامِرِه، با ایکه عیسی به پطرس اینگو که اُ نامِرِه، بلکه ایگو: «اگه مه بخوام که تا موع بَرگشتن مه اُ زنده بُمونه، تو چه کار اته؟» ۲۴ اُ شاگرد هَمو کسین که به ای اتفاق شهادت اَدِت و ای چیزئو اینوشتن. ما اَدونیم شهادت اُ راستن.

پاین

۲۵ عیسی کاروی زیاد دِگه هم اَنجُم ایدا که اگه یک به یکش نِوِشْتَه شَبو، گَمَن ناکُنم که همه دنیا هم شتونست اُ کتابُ تو خوش جا هاده.

